

**FRA
ROVFUGLENES
BOPLADS**

KFUM-SPEJDERNES 3. AARHUS TROP

19. SEPTEMBER

1919 — 1934

Denne Bog er trykt i 200 Eksemplarer.

Dette Eksempel har Nr. 164

Njeld Hansen

F R A
ROVFUGLENES
BOPLADS

KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

3. AARHUS TROP

1919 — 19. SEPTEMBER — 1934

SPEJDEREN

*Mød ham en Morgen, naar Solkongens Guld
glimrer og glitrer i Markernes Muld;
se ham med Teltet og Randslen paa Ryggen
drage mod Skoven, mod Friheden, Lykken;
se ham med Skrammer paa Haand og paa Knæ
svinge sin Økse mod Stub og mod Træ;
se ham blandt Venner, der syngende ligger
rundt omkring Baalet, hvor Flammerne slikker
eventyragtigt i Stilhedens Nat
op mod en Himmel med Stjerner besat —
se ham paa Vagt ved et ulmende Baal,
drømmende Drømmen om Manddommens Maal
— mød ham, naar ene blandt susende Graner
Skaberens Storhed han skælvende aner.*

Gunnar Jørgensen.

STARTEN

I Sommeren 1919 bestod KFUM-Spejdernes daværende Aarhus-Afdeling kun af to Troppe, der imidlertid var temmelig store; og Arbejdet hæmmedes en Del af, at der i begge Troppe var Drengene lige fra 9 til 18 Aar. Det blev da besluttet at oprette en ny Trop, der udelukkende skulde bestaa af de mindste Drengene, som endnu ikke var fyldt 12 Aar. (Begrebet „Ulveunger“ var ikke opfundet dengang!)

Fredag den 19. September 1919 (Datoen er let at huske: 19—9—1919) samledes disse smaa Drengene i KFUM's Tirsdags-sal, og her blev den nye 3. Trop startet. Efter at Drengene var blevet fordelt i Patruljer og havde faaet forskellige Oplysninger om de nye Forhold, sang de „Marsch, vi vil frem“, og efter at have bedt en Aftenbøn sammen skiltes man.

De 20 Spejdere, der var tilstede paa Troppens Stiftelsesdag, er i Fortegnelsen paa Side 47—48 mærkede med *. Kun een af dem er aktiv Spejder i Dag, men alle mindes de med Glæde deres Drengesaars Spejdertid i 3. Trop — hvad Troppen ofte faar Beviser for. Og ingen af dem har vel den Aften anet, at de var med til at starte en Trop, der skulde leve et lykkeligt Spejderliv i hvert Fald 15 Aar frem i Tiden og skabe sig en minderig Historie og mange glørværdige Traditioner.

Til at begynde med bestod Troppen kun af ca. 20 Mand, men der blev straks efter Starten agiteret kraftigt for at skaffe nye Spejdere. Dengang var Begejstringen stor og Konkurrencen fra andre Drengorganisationer lille, saa det voldte intet Besvær at faa nye Drengene, og Resultatet blev da ogsaa, at Medlemstallet efter 3—4 Maanedes Forløb var lige ved 50. Man sagde da Stop og lod nogle Drengene overgaa til 5. og 6. Trop (der startedes i 1920), saa Troppen, da den var eet Aar gammel, bestod af ca. 30 Mand, og omkring dette Tal holdt den sig i mange Aar. Først i de sidste 3 Aar er Medlemstallet steget betydeligt igen, saa Troppen nu tæller ca. 80 Mand.

Ved Starten bestod Troppen af tre Patruljer, nemlig *Ørn*, *Glente* og *Falk*. Kort Tid efter oprettedes to nye Patruljer: *Høg* og *Ugle*. Det har altid været hævdevunden Skik, at Patruljerne skulde have Rovfuglenavne, og derfor er Troppen ogsaa blevet kendt viden om som

ROVFUGLETROPPEN.

MIN TROPFØRERTID

September 1919—December 1923:

BANKKASSERER HOLGER MATHIASSEN, AARHUS.

Naar jeg maa disponere over nogle Sider for at fortælle om noget saa personligt som „Min Tropførertid“, kan jeg ikke andet end indlede med en *Kærlighedserklæring til Spejderarbejdet*.

For otte Dage siden stod jeg paa Hovedet i et Kælderskab med det Resultat, at jeg fandt frem en stor Pakke falmende Dokumenter og gamle Breve i gult Omslag med Paaskriften „Vedr. 3. Trop“. Og nu har jeg tilbragt nogle Aftener ved mit Skrivebord med at gennemlæse alt dette Materiale samt tre gamle Dagbøger fra Aarene 1919—23, og jeg har derved genoplevet i Erindringen den — paa sin Vis — lykkeligste Periode i mit Liv. Snesevis af frejdige og straalende Drengesigter har passeret Revy for mit Blik: *Spids, Nis, Palle, Bing, Streg, Hudo, Kesse, Jønne, Have, Kolinderne* — og hvad de nu hed, alle disse rare Gutter, som i Dag er voksne Mænd. Herlige Op-

levelser fra Mark og Skov og Strand og fra Lejre i al Slags Vejr dukker frem i Erindringen. Minder om Arbejde og Leg og Sport og et Kammeratskab saa rigt og velsignet som maaske ingen andre Steder . . .

For en ung Mand kan der ikke tænkes nogen lykkeligere Fritidsbeskæftigelse end at være Spejderfører. Det giver hans Tilværelse Indhold og Værdi; det giver ham vid Horisont; det byder ham Vandreliv, Lejrliv, Friluftsliv og alsidig Sport; det lærer ham at tjene, at yde i Stedet for at nyde; det staalsætter hans Karakter; det udvikler hos ham værdifulde Evner og Egenskaber, som han vil have uvurderlig Nytte af hele Livet igennem. Og endelig bevirker det — og det er maaske ogsaa værd at nævne — at han senere hen i Livet næppe kan komme nogetsteds i gamle Danmark uden at træffe paa nogle af sine gamle Spejdere, der vil slaa ham kammeratligt paa Skulderen og sige: „Husker du —?“, og som er parat til at gaa gennem Ild og Vand for ham — for de føler, at de staar i Taknemlighedsgæld til deres gamle Fører.

I Sandhed: Trods Slid og Ansvar er det et Privilegium at have været Spejderfører i sine Ungdomsaar!

— — —

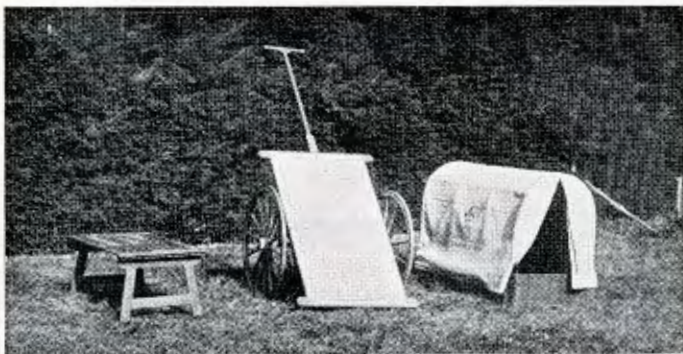
Hvis jeg husker rigtigt, blev 3. Trop i Begyndelsen af sin Levetid kaldt for „Børnehaven“! Dette var i og for sig meget forstaaeligt, da ingen af Drengene var over 11 Aar ved Tropens Start. At være for ung af Alder er imidlertid en Fejl, der retter sig med Tiden, og 3. Trop formaaede meget snart at gøre sig respekteret blandt sine ældre Kolleger. Paa visse Punkter var vi virkelig Foregangsmænd. Skønt jeg ikke har været Spejder som Dreng, stod jeg ingenlunde fremmed overfor Spejderbevægelsens Maal og Midler. Blandt andet havde jeg allerede paa dette Tidspunkt studeret en Bunke engelsk Spejderlitteratur og abonnerede paa flere udenlandske Spejderblade, og jeg forsøgte energisk at anvende i Praksis alle de Ideer, jeg fik herigennem. Saaledes var 3. Trop den første, der gav Patruljerne Navne og konsekvent indførte Brugen af *Patruljestandere*. (Op gennem Aarene har 3. Trop bevaret sit Ry som Foregangstrop paa mange Omraader. Det var saaledes den første Aarhus-Trop, der arrangerede *Vandrelejr*, og det var den første Trop i Provinsen, der optog *Ulveunge-Arbejdet*, inden dette endnu var officielt.)

Jeg tror, at vi paa alle Omraader var i Besiddelse af mere *Fantasi* end de andre Troppe, og at dette i høj Grad mærkedes gennem hele vort Arbejdsprogram. Vi var aldrig arbejdsledige,

var altid i Stand til at „hitte paa“ og havde altid fuldt op af nye overraskende Ideer. Paa den anden Side maa jeg ogsaa tilstaa, at vi vel ofte i ungdommeligt Overmod kunde være lidt for „store i Slaget“ og derigennem jage os en velfortjent Staver i Livet.

— — —

Et formaalstjenligt *Materiel* er nødvendigt for en Spejder-trop, der vil drive Lejrreport. I Begyndelsen var vort Udstyr jo saare primitivt, og ofte maatte vi laane os frem; men allerede i Troppens andet Leveaar var vi velforsynede med Telte, Køgegrejer og Pionermateriel (Spader, Økser, Redningsreb etc.). Paa dette Tidspunkt havde man endnu ikke opfundet det nu saa moderne Letvægtsmateriel (smaa Telte af fintvævet Dug, Vandspande af Lærred o. s. v.), og det var derfor ofte et Problem (og et Slid) at transportere alle Grejerne fra Byen til Lejren og hjem igen. Det var derfor en stor Dag i Troppens Historie, da vi i April 1921 kunde tage vor nye, sindrigt konstruerede *Tropkærre* i Brug. Den var os nyttig til mange Ting, og den var det faste Centrum paa Vandrelejre og Weekend-Ture. Med to Mand ved Styrestangen og seks Mand i de lange Træktøve gik det ud ad Landevejen med munter Sang og taktfaste Raab — hupla, hupla, hej hvor den skar!

Tropkærren skilt ad i Køkkenbord, Transportvogn og Spisekammer.

Naar vi i det hele taget turde gaa i Lag med saa stor en Opgave som Bygningen af en saadan Tropkærre, skyldtes det især en *Kreds af Forældre*, som jeg aldrig gik forgæves til om Hjælp og Vejledning, og som altid var villig til at yde en Indsats, naar Troppen bad dem derom, og som — det bør tilføjes

— ofte viste stor Overbærenhed med en Tropfører, der vel gjorde alt i den bedste Mening, men som ikke altid var saa stor en Pædagog eller Psykolog, som han burde være.

En Betingelse for, at Spejderarbejdet kan lykkes, er det, at der bestaar et godt Forhold mellem Førerstaben og Forældre-kredsen. I 3. Trop har Troppen og Hjemmene altid haft indstillet paa samme Bølgelængde — og Arbejdet har nydt godt deraf. Ogsaa gennem disse Linier skal der lyde en *Tak* til 3. Trops Forældre for aldrig svigtende Forstaaelse og Hjælp.

— — —

Patruljeførerne fortjener et særligt Kapitel! De var Troppens Rygrad, og uden dem er et Spejderarbejde efter Patruljesystemet haabløst. 3. Trop havde altid for faa Patruljeførere, men de, der var, var til Gengæld ypperlige. Jeg maa have Lov til lige at nævne dem ved Navn, i ganske tilfældig Rækkefølge: Der var Uglernes gamle Fører *Folmer Hvid-Hansen* („Wise Owl“), der nu er Tandlæge, og hans Efterfølger *Ole Bang* (til „Bangsbo“!), der nu er Apoteker paa Island. Der var Mekanikeren *Christian Kruse*, der nu er Værkfører hos Ths. Thrige i Odense. Aldrig har jeg truffet noget Menneske, der i den Grad var Altmuligmand og havde Hænderne siddende rigtigt paa Skafterne; han kunde klare alle Vanskeligheder. Der var *Anker Lauritzen*, en ivrig, lille Sportsmand og Fodboldspiller, og der var *Erhardt Sørensen* („Fatter“), der var Troppens Mesterkok og havde store Evner i den Retning; desværre har jeg mistet Forbindelsen med ham og kender ikke hans nuværende Opholdssted. Falkene havde *Arne Christensen* („Streg“) ved Rattet — han er nu Kørelærer i Viby. Glenternes Flugt dirigeredes først af *Tage Cohrt* (Divisionschefens Søn), der nu er cand. jur. og Assurandør i Hellerup, og senere af *Kaj Christensen*, der nu er Meddirektør for A/S Vestergaard & Co. Og der var *Olaf Jensen* („Laffe“), der spillede Førsteviolin — dog ikke i Troppen, men i Birger Gades Ungdomsorkester — og som kunde fløjte hele Operaer ved Lejrbaalet. Alle var de begejstrede og dygtige Spejdere, og de bidrog i høj Grad til at give Troppen dens særegne Præg.

Samarbejdet var det bedst mulige, og vi var ofte paa *Fører-tur* sammen, og ca. en Gang om Maaneden havde vi *Førermøde*, hvor vi ikke alene drøftede Troppens interne Forhold og fastlagde Programmet, men ogsaa gennem Diskussioner, Foredrag, Bibeltimer og Instruktion dygtiggjorde os selv til Førerarbejdet. De nye Arbejdsideer blev altid gennemprøvede i Praksis af Førerstaben, forinden de gik ud til Patruljerne.

Andre Troppe har senere fundet endnu bedre Former for Førerruddannelsen, men dengang var det noget nyt og tildels ukendt, som i høj Grad var til Gavn og bar Frugt.

„Rovfugleskriget“ skal ogsaa lige mindes! „Officielt Organ for KFUM-Spejdernes 3. Aarhus Trop“ stod der i Stentryk med store Bogstaver under det smukke Hoved. Dets Levetid blev kun paa tre Aargange, men det blev hver Maaned imødeset med Forventning af Spejderne, og dets Indhold laa betydeligt over, hvad den Slags Tropblade plejede at byde sin Læsekreds.

Troppens Lejre faar en særlig Omtale andetsteds i dette Hæfte, men foruden Sommerlejrene, som varede i 10 Dage og var Aarets store Begivenhed, arrangerede vi jo ogsaa mange smaa *Weekend-Lejre* i Byens Nærhed og drog hvert Aar i *Pinselejr*: 1920 ved Kvelstrup paa Mols (da var vi saa uerfarne, at vi brugte Grankogler som Brændsel i Kogehullerne, de futede saa dejligt!), 1921 ved Lyngbygaard udenfor Aarslev, 1922 i Elev Skov og i 1923 igen ved Lyngbygaard (dette Aar havde samtlige andre Aarhus-Troppe aflyst deres Pinselejr paa Grund af stadigt Regnvejr, men 3. Trop tog alligevel afsted og gennemførte sin Pinselejr med Bravour — men vaadt var det, og Lejrpladsens Ejer hilste os ved Ankomsten med et „I er godt tovli!“).

Og nu vælder Minderne frem om de forskellige Begivenheder i Troppens Liv: Hver *Nytaarsdag* deltog vi i Divisionens Nytaarsparade, og om Aftenen var der stor Nytaarsfest med saa fine Kræfter, at Bifaldet ofte truede med at løfte Taget — hver *Fastelavn* slog vi „Katten af Tønden“ og spiste Boller og pillede Appelsiner med blaafrøse Fingre og røde Næser — hver *Kristi Himmelfartsdag* havde vi Korpsmønstring, og bagefter marcherede vi ud bag Thors Mølle til Friluftsgudstjeneste i den nyudsprungne Bøgeskov — hvert Aar i *September* var der Troppens egen Fødselsdagsfest med mange Forældre, megen Kaffe og mange Lagkager og god Stemning (ogsaa det Aar, da Lyset gik ud!) — hvert *Efteraar* en Natmanøvre, som Regel i Brandstorm og Uvejr — og mange, mange „Dage“ med Bøsse-raslen og andre smaa *good-turns* — og ikke saa sjældent en *Terrænøvelse*, hvor vi rigtigt slog os løs og som Regel halede Sejren hjem. Og jeg maa mindes et Vers, vi har sunget Hundreder af Gange:

Fyrre Aar frem, naar os Aarene spreder,
vi, som i Dag gaar med Sang paa vor Vej,
naar i Erindringen møjsomt vi leder
efter vor Drengetids Arbejd' og Leg,

da kan det ske, der vil tit komme til os
Tonerne som af en kendt Melodi:
Syner af Drengaaars Herlighed vil os
fængsle paany med et sært Trylleri.

— — —
Min *Sortie* fra 3. Trop var i og for sig ikke straalende. Mit Helbred svigtede en Overgang, en Mavelidelse beredte mig forskellige Genvordigheder, og jeg havde simpelthen ikke Kræfter til at fortsætte. Og dette i Forbindelse med jævnlige, smaa Gnidninger mellem Divisionsledelsen og Troppen (om de skyldtes virkelige eller kun indbildte Divergenser, er det vanskeligt at skønne om nu efter saa mange Aars Forløb) gjorde, at jeg ved Juletid 1923 „nedlagde Sceptret“, hvorefter Patruljeførerne klarede Grejerne alene et lille Aars Tid, indtil en ny Fører blev fundet.

Jeg tror afgjort og ubetinget paa KFUM-Spejderarbejdets Værdi, og det er min Erfaring, at det er en meget betydningsfuld Side af det kristelige Ungdomsarbejde i Danmark. Det er derfor mit Haab, at min gamle Trop ikke vil lægge sig til Ro (hvad heller intet tyder paa!), men maa faa Naade til langt ind i Fremtiden at leve sit Spejderliv til Glæde og Velsignelse for mange, mange Drenge og unge Mænd og til Gavn for vort Land og vor Kirke.

Holger Mathiasen.

December 1923—November 1924:

INGEN FØRER.

Troppen blev ledet af Patruljeførerne i Fællesskab.

November 1924—Juni 1925:

OVERTOLDASSISTENT H. HANSEN, AABYHØJ.

Min Tropførertid blev kun kort og kunde vist uden Skade være forbigaaet i Tavs-
hed i dette Festskrift. Jeg blev Troppens
Fører i Efteraaret 1924 og var det til Ud-
gangen af Juni Maaned 1925.

Troppen havde paa den Tid, da jeg over-
tog den, staaet uden Fører en Tid, men
havde alligevel holdt Livet, takket være
mange store Minder og gode Traditioner
fra Grundlæggeren, Haigs, Førerperiode.

Jeg husker godt den festlige Overdra-
gelse, der fandt Sted ved min Tiltræden. Trods den fine Start
viste det sig dog snart, at Opgaven var for stor for mig. Jeg

var for lidt dygtig og erfaren som Spejder, boede tilmed udenfor Byen og havde saaledes Spejderne paa for lang Afstand til at kunne følge deres Færd og lære dem rigtig at kende. Mit Arbejde i Troppen indskrænkede sig da ogsaa væsentligst til et Forsøg paa at bringe Orden i Finanserne, indkassere Restancer, blive klar over, hvormange Medlemmer der i Virkeligheden var i Troppen o. s. v., og til at prøve paa igen at faa Patrulje-arbejdet sat i Trit. *Bertel Budtz* var mig til stor og uvurderlig Hjælp i alle Ting. Hvad der blev udrettet, var mere hans Værk end mit.

At nævne Begivenheder og Oplevelser fra min Tid i Troppen forekom mig til at begynde med umuligt. Men som bekendt sidder Spejderminder godt fast, og ved at tænke tilbage dukker flere Ting frem i min Erindring. En Troptur til Marselisborgskovene, en rigtig Øvelse af den gammeldags Slags med et veritabelt Slagsmaal tilsidst, et vældigt hyggeligt Juletropmøde i „Hollændersalen“ paa KFUM, en Forældrefest med mange Gæster og et fornøjeligt og godt indendørs Lejrbaal (naturligt fremstillet, en hel lille Skov og et Skovparti var fremtryllet af Spejderne), jo, vi oplevede alligevel en Del paa den korte Tid.

Var der end Skærmydsler med enkelte Patruljeførere, hvoraf nogle maatte udskiftes, saa bevarer jeg dog altid gode og glade Minde fra min Tid blandt „Rovfuglene“.

Alligevel — til at gøre deres „Flugt“ sikrere og „Byttet“ større maatte der en anden Fører, og det fik de.

God Jagt i Fremtiden!

H. Hansen.

Juni 1925—August 1925:

PROKURIST N. TH. BRUUN, RIIS SKOV.

„Min Førertid“ i 3. Aarhus Trop!

Det er lidt voldsomt at kalde min korte Tid — 3 smaa Sommermaaneder i 1925 — for nogetsomhelst i Retning af førende. Den kan vel højst betegnes som en Tube Syndetikon, der skulde virke sammenklæbende, til jeg afleverede Troppen efter Korpslejren paa Trelldenæs.

Forøvrigt har jeg det Indtryk, at Drengene og jeg havde det rart sammen, ret hurtigt fandt hinanden baade ved de fastlagte Tropmøder her hos mig og ved den enkelte Lejrtur til Lyngbygaard ved Aarslev — selv om man ganske vist erklærede, at jeg kommanderede elendigt.

Der var god Vilje i Troppen — og syntes jeg af og til, at den var lidt tung og træg, var det maaske mig, der glemte, at jeg var kommen til Jylland.

Eet ved jeg: I 3. Aarhus Trop traf jeg Spejdere, der selv kunde rejse deres Telte og holde dem i Orden — og saa faa gevaldig god Mad færdig til bestemt Tid.

Bliv ved med det, Dreng — der er som Regel noget andet godt bagved og i Følge.

N. Th. Bruun.

August 1925—September 1927:

REDAKTØR, PASTOR CHRISTIAN HOLT, KØBENHAVN.

Naar jeg i sin Tid fik Lyst til at være Tropfører for 3. Aarhus Trop, havde det flere Aarsager. Jeg havde kendt og set Troppen fra min første Spejdertid, og jeg erindrer intet Tidspunkt, hvor jeg ikke har sat den meget højt. Endvidere havde jeg som Korpssekretær saa meget med Spejderarbejde at gøre, at der kom et Tidspunkt, da jeg syntes, at jeg savnede en Praksis som aktiv Tropfører. Endelig havde jeg i Sommeren 1925 været

paa Gilwell Park i England og der faaet Lyst til at „praktisere“ visse Ting, som ikke var saa almindelig kendt herhjemme. Jeg vilde da helst have Bund under Fødderne — personlig Erfaring — inden jeg gav mig til at lære andre Førerkammerater noget om, hvordan man bedst kunde bære sig ad i visse Grene af Spejderarbejdet.

Hvordan det egentlig gik, erindrer jeg nu ikke selv saa meget om. „Rovfugletroppen“ havde paa et vist Tidspunkt ingen Tropfører, og jeg fik saa Æren at følge efter et Par dygtige Kammerater — med de ovennævnte Motiver som personlig Baggrund.

— — —
Mine Indtryk af Troppen?

Den var egentlig betydelig vanskelig at overtage. Patruljesystemet var paa Vej til at opløses, d. v. s. at Patruljerne egentlig havde nok i sig selv. Der var endvidere to Partier i Troppen, som ikke kunde komme ud af det sammen. Der var endelig nogle lidt ældre, som var ude i forskellige Vanskeligheder af

forskellig Slags, og som det derfor ikke var saa lige en Sag at komme nærmere ind paa Livet.

Idet jeg samtidig folte mig for, tog jeg Tyren ved Hornene. Jeg „lagde ud“ med en Efteraars-Weekend for Patruljeførere og Patruljeassistenter midt i Oktober. Lejren kom til at ligge et meget afsides Sted, som vist ingen rigtig kendte noget til. Jeg tog selv ud i Forvejen; Vejret blev det haardeste Lejrvejr, jeg har været ude for; jeg kunde ikke naas pr. Telefon, og man kunde saaledes ikke parlamentere sig til en Tilladelse til at blive hjemme, men *maatte* handle pr. Konduite. Jeg glædede mig til at se, hvilket Stof der var i mine Patruljeførere. Den Prøve, som denne Lejrtur gav (dens Enkeltheder skal jeg ikke komme ind paa, skønt de var fortræffelige under mange Slags Synspunkter), viste sig i det store og hele at slaa til for Spejdernes senere Udvikling. Der var den ene Del af dem, som bare stillede og fandt mig i det afsides beliggende Telt, mens Oktoberstormen og alle Slags Ubehageligheder fra Vejrets Side udfoldede sig af Hjertens Lyst. Og der var den anden Del, som gjorde Forsøg paa at „faa Lov“ til at blive hjemme. Da man ikke fik Forbindelse med mig, saa tænkte man: skal der være Gilde, saa lad der være Gilde! Man lod Teltet blive hjemme og tog bare et (ikke vandtæt) Underlag med! Der skulde saa selvfølgelig bivuakeres! Vi fandt dem næste Morgen en halvt hundrede Meter fra Lejrpladsen temmelig ulejrsmæssigt installeret. Paa Grund af Mørket havde de ikke kunnet se, *hvor* luftigt de havde lagt sig i „Læ“!

Mit første Indtryk af Troppen kan derfor opgøres saadan: Første Klasses Materiale, men i forskellig Tilstand af spejdermæssig Opdragelse. Der var een Patrulje i fineste Orden og Stand. I andre kunde man se, at de havde været gode en Gang, men var blevet udisciplinerede; de var kommet ind i Lømmelalderen, da den faste Haand svigtede; men Grundlaget var i Orden.

Jeg begyndte da paa en vis Maade helt forfra med dette meget blandede, men udmærkede Materiale. Jeg gav dem Øvelser, der krævede noget af Patruljerne og æggede dem saaledes til at bestille noget med Prøver og Duelighedstegn, jeg gav dem Lege, hvor jeg (uden at Flertallet observerede det) simpelthen trænede dem i Rekrutprøvens fortræffelige og grundlæggende og *morsomme(!)* Stof, saadan at nye Spejdere fremtidig kunde lære det i Patruljerne selv; jeg lærte dem Indianergangart, hemmelige Tegn til daglig Brug, „masede“ dem nogenlunde regelmæssigt og holdt mange og grundige Stabsmøder o. s. v.

o. s. v. Vi havde det vist meget fornøjeligt sammen: Jeg lavede en lidt anden „Form“ paa mange Foretagender som Marchformationer og Tropmøder. Jeg lod næsten altid Tropassistenten eller Patruljerne gøre hele Arbejdet og optraadte nødigt selv direkte.

Vi fik en Trop ud af det, skønt jeg spredte den bedste Patrulje som Førere i det meste af den øvrige Trop og gjorde Patruljeføreren til min Assistent.

Vi fik *Stilheden* ind i vore Lejre, selv paa vore Vandrelejre lod det sig gøre. Og jeg tror, at vi alle var glade for den.

Jeg var ked af det, da jeg maatte slippe Troppen. Mit Helbred svigtede, og jeg maatte søge Orlov fra mit Arbejde. Til Troppen vendte jeg kun tilbage i Tankerne.

Lad være, at Troppen i de Par Aar, jeg havde den, var noget af en „Prøveklud“ i Korpsets Tjeneste. Jeg tror ikke, at hverken Spejderne eller jeg tænkte ret meget derpaa. Vi levede vort Kammeratliv i Solskin og Slud, inde og ude, paa alle Aarets Tider, idet vi søgte at tilegne os Spejderlovens Liv under Spejderløftets Alvor og i Bøn om, at Gud vilde gøre os til kristne Drenge og Mænd, der var i Stand til at tjene, og ikke blot følge vor egen Lyst.

Hvad der er Fantasi, og hvad der er Virkelighed af dette, kan jo kun de enkelte gamle Spejdere fra min Tropførertid sige noget virkeligt om. Jeg tænker paa dem alle med Glæde og sender dem ofte mange Tanker, naar jeg tager de mange gode Fotografier frem fra vore „Bedrifter“. De gamle Drenge er nu „store“; to mindes jeg især, som var af de allerbedste i Troppen, men som er døde. Jeg tænker her paa Børge og Vagn. De andre er spredt over hele Landet, og nogle er ude i den store Verden. Og enkelte trækker stadigt Læsset i Troppen eller i andre Troppe. Vi syntes vel den Gang alle, at det var Leg alt sammen; hvor lykkeligt, at vi dog kunde tage Gud med ind i den Leg. Saa var vi dog ogsaa beredt til at møde endog Dødens Skygger i Hjem og Kammeratskab. Thi hvornaar er vi beredte til at leve, naar vi ikke ogsaa er beredte til at dø?

Christian Holt.

September 1927—August 1928:

GYMNASIELÆRER F. V. GERDES, HELLERUP.

I August 1927 kom jeg til Aarhus for i et Par Aar at være Gymnastiklærer ved Kathedralskolen. I September havde Pastor Holt allerede faaet slaaet en Klo i mig for at faa mig til at overtage Troppen under hans lange Rekreatjonsrejse til Udlandet. Paa Papiret talte Troppen ca. 45 Mand og var kendt over hele Danmark som Holts Forsøgsmark for nye Ideer angaaende Patruljearbejde og Spejderøvelser, og det var derfor med megen Æng-

stelse, at jeg forsøgte efter fattig Evne at erstatte ham som Troppfører.

Det viste sig imidlertid hurtigt, at 3. Aarhus ikke helt svarede til det, som udenforstaaende troede om den. Medlemstallet blev skaaret ned i Løbet af Aaret til ca. 20 aktive („til Gengæld“ tilvejebragtes en Formue paa over 300 Kr.). Arbejdet indenfor Troppen naaede vel næppe saa rolige og stabile Former som ønskeligt var, men Spejderudstillingen, der afholdtes i Maj 1928, og som blev en stor Publikumssucces foruden at gavne Spejdersporten i Aarhus udadtil som indadtil, gav nok at bestille i flere Maaneder.

Afslutningen paa dette eetaarige Intermezzo i Troppens Historie var Sommerlejren 1928, som gik ned gennem Jylland til Træningslejr paa Skamlingsbanken for sammen med andre grønne Spejdere at danne Gæstetrop i de gule Spejderes Korpslejr paa Graveshoved — og „Gamle Krage“ søgte sig et nyt Revier!

Naar jeg til Slut ønsker noget for Rovfugletroppen paa 15-Aarsdagen, saa er det det, at den altid maa have en Fører, som alle i Troppen bøjer sig for, men som alle samtidig er glade for at lade sig lede af, og at man ikke vil gabe over mere, end Førerstaben kan magte. Da er jeg overbevist om, at der ogsaa i 3. Aarhus vil blive ydet et fornøjeligt og nyttigt KFUM-Spejderarbejde, som tjener Gud til Ære og Spejderne til Indlevelse i Kristenlivet.

F. V. Gerdes.

Fra September 1928:
KOMMIS JENS ANDREASSEN.

Aarene 1927—29 var i mange Retninger kritiske for den danske Spejderbevægelse. Efter de store Fremstød ved Jamboreen paa Ermelundssletten 1924 og Korpslejren paa Treldenæs 1925 indtraadte en Reaktion, der betænkeligt nærmede sig til Stagnation.

I Aarhus følte man ogsaa denne *Krise*. Man havde i 1925 delt den bestaaende Division i tre, men allerede efter et Par Aars Forløb kom de to Bydivisioner ind i alvorlige Vanskeligheder.

Arbejdet gik trægt, flere smaa Troppe kæmpede en haard Kamp for Livet, og der var Mangel paa Førere. Paa et Møde i September 1928 enedes da de ansvarlige Førere om en Reorganisation af de svageste Troppe. Jeg var paa dette Tidspunkt Troppfører for 4. Trop, som af forskellige Grunde var meget daarligt stillet, og 3. Trop stod uden Fører, idet Lærer Fr. Gerdes havde forladt Byen og Pastor Chr. Holt var traadt tilbage som Korpssekretær. Man besluttede nu at nedlægge 4. Trop, at overføre en nystartet Patrulje fra 3. Trop til 2. Trop og at lade Resterne af 4. Trop gaa ind i 3. Trop, hvorefter man opfordrede mig til at overtage Posten som Troppfører for 3. Trop. Jeg fik faktisk Opfordringen som et Ultimatum og afgjort ikke, fordi man mente mig særlig velegnet til Arbejdet, men simpelthen fordi det var den sidste fortvivlede Udvej. Man forstaaer maaske, at det var uden større Begejstring og med meget store Betænkeligheder, at jeg slog til. Jeg var ung og uerfaren og skulde nu være Fører for Haigs og Holts berømte 3. Trop, og jeg havde oven i Købet en Fornemmelse af at blive mødt med en vis Mistillid af Troppens Patruljeførere og ældre Spejdere. Det siger da ogsaa sig selv, at Begyndelsen var famlende og daarlig. Et Par mislykkede Troppmøder, en mat Troptur og en forfejlet Førertræning gjorde ikke Sagen bedre, og en Overgang var jeg mest stemt for at opgive det hele.

Imidlertid skete der efterhaanden et Omslag i Stemningen. Vi lærte hinanden at kende, vi konstaterede, at Troppens Glansperiode i denne Omgang var ovre, og vi indsaa, at skulde den nogen Sinde komme tilbage, maatte Førerkredsen staa sammen i et stærkt og enigt Arbejdsfællesskab. Dermed var Grunden saa lagt til det *Sammenhold* og *Kammeratskab*, som altid siden har været Rygmarven i Troppens Arbejde. Naturligvis var Van-

skelighederne ikke dermed ovre. De væltede i den nærmest kommende Tid ind over os, men nu stod vi en fast og enig Førerkreds til at imødegaa dem. Det første Slag var med andre Ord vundet. Og da vi i September Maaned 1929 fejrede *Troppens 10-Aars Fødselsdag* med et *Gensyn* for forhenværende Spejdere og en stort anlagt *Forældrefest*, var det tydeligt, at Troppen nu var paa Vej ud af Dødvandet.

Alligevel meldte Vanskelighederne sig fremdeles. Det viste sig at være næsten umuligt at rekruttere, et Par Patruljeførere traadte tilbage, og vi maatte indstille Arbejdet i en Patrulje. Da var det, vi satte alt paa eet Brædt og skabte helt nye Veje frem ikke blot for os selv, men ogsaa for vore Kammerater i de andre Troppe. Vi oprettede i September 1930 den første *Ulveungeflok* i Provinsen. Ulvearbejdet — hvorefter Flokføreren beretter andetsteds — var noget ganske nyt inden for Korpset. Enkelte Troppe i København havde optaget det, men ingen i Provinsen. Vi stod uden Erfaringer og var naturligvis mere end spændte paa Resultatet, men det gik over Forventning. Snart havde vi en stor, kraftig og glad Ulveflok, som vakte Opsigt og Begejstring, og da Flokfører *Børge Ries* ved Forældrefesten 1931 præsenterede 24 glade Ulveunger, var det aabenbart, at Troppen nu for Alvor havde Vind i Sejlene og stævnedes frem for fuld Kraft.

Omtrent samtidig med Flokkens Start var 5 gamle Spejdere under Ledelse af den tidligere Patruljefører *Gunnar Møller* fundet sammen og havde dannet en *Ridder-Spejderpatrulje*. RS-Arbejdet er Korpsets Arbejdsform for Spejdere over 17 Aar, der ikke er i Arbejde som Patruljeførere eller voksne Førere. Der var nu skabt Mulighed for at beholde Spejdere, som ellers vilde være sprunget fra i den kritiske Alder, og da i 1931 Distriktets RS-Trop blev nedlagt og overført til 3. Trop, var ogsaa dette Arbejde bragt ind under betryggende Former. Troppen var nu „komplet“ med *Ulveunger* fra 9—12 Aar, *Drenge-spejdere* fra 12—17 og *Ridderspejdere* over 17 Aar og gik i den følgende Tid stærkt frem i Medlemstal. 1929 mønstredes 29, 1930 var vi 34, 1931 talte vi 52, 1932 kom vi helt op paa 75 og var dermed Korpsets næststørste Trop, og i Aar mønstrede vi 84 Medlemmer.

Eftersom Tropolarbejdet konsolideredes, fik vi Mod til at gaa i Gang med større Opgaver. Saaledes havde vi i 1930 en *Øvelse* med 3. Trop af „Det Danske Spejderkorps“, som vi til vor Overraskelse vandt; vi afholdt den første *Natmanøv*, som nu er en traditionel Efteraarsbegivenhed; vi indførte *Nytaarspara-*

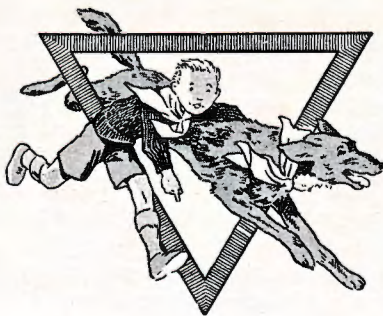
den, som nu afholdes fælles for alle Distriktets Troppe, og vi kom i Forbindelse med KFUM-Spejderne i *Kjellerup*. Vi blev i Foraaret 1932 indbudt til at besøge Kjellerup Trop, hvis Troppfører, *Peter Hvid*, er gammel Aarhusianer; samme Aar gengældte Kjellerup Visitten; i September 1933 var vi igen Værter for Kjellerup Trop og Ulveflok, og i Maj Maaned i Aar var vi Kjellerups Gæster i et Antal af 59, fordelt i 2 Rutebiler. Der er ved disse Besøg stiftet Venskaber, som holder fra Gang til Gang, og naturligvis er en saadan Vekselvirkning mellem By og Land af stor Betydning. Endelig er der Grund til at nævne, at vi i November 1932 fra „Danmarks-Samfundet“ fik som Gave en meget smuk *Fane*.

Som Troppen voksede og Ulveungerne rykkede op, blev det nødvendigt at oprette nye Patruljer. Sidst har vi oprettet en Patrulje ude i Riis Skov.

Ved sin 15 Aars Fødselsdag staar Troppen som en meget stor, solidt arbejdende og vel sammentømret Trop. Vanskelighederne møder os endnu, men vi har hidtil været i Stand til at overvinde dem. Vi har store Minder at se tilbage paa, festlige Stunder i Leg og Arbejde, og vi tror paa en Fremtid, som har rige Oplevelser gemt til os. For mit eget Vedkommende har det været en Række Arbejdsaar med store Krav og en Del Arbejde, rige i deres Anstrengelser, festlige i deres Kammeratskab med ligesindede Spejderbrødre. Jeg takker Gud for de mange glade Timer, og jeg takker mine Kammerater i Førerstaben og hver enkelt Spejder og Ulveunge for godt Arbejde, godt Humør og godt Kammeratskab.

Jens Andreassen.

En Ulv adlyder den gamle Ulv.
En Ulv giver aldrig tabt.
Ulveloven.

ULVEUNGERNE

Historien om Rovfugletroppens Ulveunger begynder i 1930, da det var „Krisetider“ for Spejderbevægelsen i Aarhus. Som nævnt i Trophistorien kneb det for Troppen at rekruttere, og da alle andre Forsøg — syntes vi da — var prøvede, gik vi til den Udvej at gaa længere ned med Indmeldelsesalderen, hvor der blandt 9—12-aarige var Drenge nok, der gerne vilde være med, og vi startede da *en Ulveflok* i Tilknytning til vor gamle Trop.

Det var dengang noget ganske nyt. Kun faa Flokke var kommet i Gang i København, og det var da ogsaa først efter mange Spekulationer og Overvejelser, at vi udsendte en Indbydelse til nogle Drenge, hvis Adresser vi havde indhentet, og som blot ventede paa Opfordringen. — Føreren havde vi ogsaa, idet Tropassistenten, daværende Bankassistent *Børge Ries*, havde sat sig ind i Ulvespørgsmaalet og nu mente at kunne begynde. — Og den 18. Septbr. 1930 holdt Flokken sit første Flokmøde i KFUM, hvortil der var mødt 8 Drenge, og *den første Ulveflok i Provinsen var nu en Kendsgerning*.

Ulvesportens Ide og Organisation — saavel som Spejderbevægelsens — har vi jo fra *Lord Baden-Powell*, og det var da ogsaa dennes Ideer og Erfaringer, som de findes udtrykt i engelsk Spejderlitteratur, vi for en stor Del maatte bygge paa.

Som en romantisk Ramme om alt Flokkens Liv og Færden valgte Verdensspejderchefen at sammenligne en Flok og dens

Flokkfører med en Ulvestamme og dens Fører, den gamle Ulv *Akela*, i Haabet om, at Flokken „maatte leve sit spændende og dygtiggørende Liv i Junglen“, og denne Jungle-Atmosfære skabes ved at lade Rudyard Kiplings „Junglebogen“ danne Baggrunden i alt hvad Flokken foretager sig, ved Flokmøderne, ved Fortællinger og i Junglelege. Drengene samles i *Bander* paa ca. 6 Drenge med en Bandefører.

Med Rekrutteringen gik det storartet. Ved Flokkens og Troppens Forældrefest i November Maaned var der 12 Ulve, som gjorde Lykke med deres Underholdning: „Sømandens Dag“.

I Pinsen 1931 foretog Flokken sammen med 5. og 6. Trops Ulveflokke, som nu ogsaa var kommet i Gang, en Heldagstur til Kalø, som forløb uden Uheld. — I Oktober Maaned talte Flokken 24 Ulve, hvoraf dog nu fragik 7, som *oprykkes i Troppen* ved en særlig Ceremoni, da de alle var naaet 12 Aars Alderen, og disse 7 Ulveunger dannede nu en ny Patrulje i Troppen: *Glenterne*. Det var en stor Dag baade for Troppen og Flokken.

I Efteraaret 1931 traadte Patruljefører *Børre E. Friis* til som Assistent, og fra Nytaar 1932 overtog han Ledelsen af Flokken, idet *Børge Ries* paa Grund af Soldatertjeneste maatte trække sig tilbage. Flokken var paa dette Tidspunkt paa 18 Ulve, fordelt i 4 Bander: Rød, Blaa, Grøn og Gul. — Foruden Hovedpunkterne paa Programmet, Lege og Oplæsning, var en Del af Ulvene ogsaa beskæftiget med Ulveprøver, først og fremmest Ømfodsprøven, som er i Lighed med Spejdernes Optagelsesprøve, men afpasset i Fordringerne for Ulveunger. Efter at have bestaaet Ømfodsprøven aflægges Ulvene *Ulveløftet*, og er nu først rigtige Ulveunger.

Flokken mønstrede paa Mønstringsdagen i 1932 20 Ulve, der senere var paa Pinsetur til Stautrup og Konstantinsborg. Ved Forældrefesten i September Maaned oprykkes 16 Ulveunger i Troppen, hvorved Flokken reduceredes til 4; men til Mønstringen i 1933 var vi igen vokset til 14 Ulve, der deltog i Indvielsen af „Hørhaven“. Om Eftermiddagen samme Dag deltog ialt 11 Aarhus-Bander i en stor Ulvekonkurrence for Distriktets Ulveunger, hvor vore to deltagende Bander: Grøn og Rød, placerede sig som Nr. 3 og 4.

I 1933 gik Flokkens Pinsetur til Moesgaard Skov og Strand. I November samme Aar havde vi Besøg af Ulve-Kammerater

fra Kjellerup, hvilket Besøg vi gengældte i April i Aar, da vi i Rutebiler sammen med Troppen kørte til Kjellerup og havde en storartet Dag.

I Foraaret 1934 indtraadte Patruljeførerne *Svend Aage Strand* og *Otto Witt* i Flokkens Stab, og i Juni modtog Svend Aage Strand sin Udnævnelse til Flokassistent. Efter Sommerferien rejste Børre E. Friis bort fra Byen, og Flokken gaar nu en tryk og forhaabentlig glørværdig Fremtid i Møde under Strands Ledelse.

Hvis man af alt foranstaaende skulde have faaet det Indtryk, at Flokken kun samles til større Begivenheder, bør for Fuldstændighedens Skyld nævnes, at Flokkens vigtigste Sammenkomster er Flokmødet hver fjortende Dag og Flokturen en Søndag om Maaneden, hvor Programmet skifter i Alvor og Leg med Prøvestof, Optrin og Lege, Fortælling og — ikke mindst — Sange.

At Flokken har været af stor Værdi og til megen Glæde for den gamle 3. Trop, er en uomtvistelig Kendsgerning. Nogle Tal kan i denne Forbindelse være meget interessante: Flokken har fra Starten og til Juli 1934 modtaget ialt 53 Indmeldelser, og 25 Drengene er blevet overflyttet til Troppen som Spejdere. Heraf er de 8 igen fløjet bort fra Rovfuglenes Boplads, medens 4 som Ulveunger „har forladt os i Junglen“. Flokken er nu paa 23 Ulve, hvoraf de 8 bliver oprykket som Spejdere ved Fødselsdagsfesten.

Børre E. Friis.

Troppens første seks Ulveunger.

RIDDERSPEJDERNE

Spejderbevægelsen var oprindelig tænkt udelukkende for *Drenge*. Men Bevægelsen fik meget hurtigt en langt større Udbredelse, end dens Grundlægger Baden-Powell nogensinde havde drømt om, og snart meldte sig Problemet: *de voksne Spejdere*.

Dels hændte det, at mange unge Mænd, som havde været Spejdere hele deres Drengetid, nu ikke turde tage et effektivt Førerarbejde op af Hensyn til deres Uddannelse, Studier, Aftenskoler etc., men alligevel ønskede vedblivende at tage Del i Spejderlivet (Eengang Spejder, altid Spejder! — sagde Lord Kitchener) — og dels hændte det ogsaa, at en ung Mand først i en senere Alder bestemte sig til at blive Spejder, men ikke vilde paatage sig en Førers Arbejde og Ansvar, forinden han gennem nogen Tid havde levet sig ind i Bevægelsens Aand og Arbejde i en Kreds af jævnaldrende Kammerater.

Derfor har man i alle Lande fortsat *Drenge*spejderarbejdet i særlige Afdelinger for *unge Mænd*, som i vort Korps hedder *Ridderspejdere* (i Sammensætning med andre Ord blot forkortet til RS).

Ridderspejderne er altsaa et verdensomspændende Broderskab, der har *Friluftsliv* og *Tjeneste* paa sit Program. De er ivrige *Vandringsmænd* og *Lejr*sportsmænd. De tager Del i den almindelige spejdertekniske Uddannelse, ofte gennem Øvelser og Konkurrencer. De samles til *Diskussionsmøder*, hvor Tidens aktuelle Problemer sættes under Debat, og de danner *Studiekredse*, hvor en lødig Bog (af historisk, kulturelt, socialt eller religiøst Indhold) gennemgaas grundigt. Og de søger at finde sig en eller anden Form for *Hjælpearbejde*, der vil gavne og glæde andre.

— — —

Rovfugletroppens første RS-Patrulje startedes i November 1929, men af de oprindelige Medlemmer er ingen tilbage nu. Den nuværende RS-Patrulje arbejder støt og roligt under Revisionsassistent *Kaj Grejs Pedersens* Førerskab. I Vinterhalvaaret samles den hver 14. Dag til Patruljemøde, og Aaret igennem arrangerer den regelmæssige Vandreture og Lejre. Blandt andet har Patruljen været paa en uforglemmelig Vandretur i Rold Skov og Rebild, paa Cycletur i Syd-fyn og Midtjylland; og den har ved flere Lejligheder givet en værdifuld Haandsrækning ved Tilrettelæggelsen af Tropture og Natøvelser for Drengespejderne.

Our aim is to make young Backwoodsmen of the boys — not imitation soldiers.

Baden Powell.

SOMMERLEJRENE

Et prægtigere Ord kan en Spejder ikke høre end dette: *Lejrliv*. Lejrlivet er Højdepunktet af det frie, glade Spejderliv. For Drengene er det et Eventyr, og for den unge Mand er det den sundeste Rekreation efter Hverdagens Arbejde i Butik eller Lager, paa Kontor eller Værksted.

Lejrlivet vil gøre Drengen til *en Mand*. En gammel Spejder og Lejrsportsmand klynker ikke over lidt Modgang. Han har lært, hvordan han skal klare sig i enhver Situation, og han forstaar ved Hjælp af hundrede smaa Finesser at gøre sig det bekvemt, selv under uvante og vanskelige Forhold. Han er rig paa Erfaring og fuld af Opfindsomhed; hans Humør er altid fint; han er god at have som Ven!

Aldrig bliver to Lejre ens, og aldrig bliver to Dage i den samme Lejr ens. Fra Solen staar op og kaster de første rødgylde Strejf hen over Teltene, til den gaar i Bjerger derude i Vest, og Mørket faar Spejderne til at finde sammen om det knitrende, flammende Lejrbaal, er det een eneste stor Oplevelse, et Liv i Naturens Hjerter, som kun den, der eengang har prøvet det, helt kan fatte.

1920: KORPSLEJREN PAA SKAMLINGSBANKEN.

Den første Sommerlejr, 3. Trops Spejdere deltog i, var Korpssets store Genforeningslejr paa Skamlingsbanken. Korpslejren, hvori deltog ca. 1000 Spejdere, begyndte Dagen efter, at Kong Christian X paa den hvide Hest var redet over Grænsen

og havde holdt sit Indtog i det gamle Sønderjylland. Glæden og Jubelen og Festbruset fra *Genforeningen* satte i høj Grad sit Præg paa Lejren, og en skønne Dag brød alle 1000 Mand op for i samlet Flok og med Faner og Musik i Spidsen at tage den genvundne Landsdel i Besiddelse. Hver eneste Æresport (og der var mange) og hver rød Postkasse blev hilst med Hurraab, mens der raabtes Fy efter Vejviserskiltene med tysk Tekst! I Haderslev defilerede hele Styrken langsomt forbi Kongeskibet, mens Kongen stod paa Kommandobroen og hilste venligt, og vort nyoprettede Orkester Gang paa Gang gentog hele sit Repertoire (det bestod af to Numre!), og „Matte“ (han er nu Distriktets Chef) behandlede Stortrommen saa virtuosmæssigt, at Kongen efter Sigende forærede ham en Medalje (!). Og under hele Forestillingen strømmede Regnen ned. Derefter gik Turen ud til Nattekwarteret i Fredslev, hvor vi *uden Tæpper* smed os i Byghalmen og sov med det samme! Jo, det var Fest!

Samværet med de mange Spejderkammerater fra alle Landets Egne var en ny og vidunderlig Erfaring, og især var *Lejrbaalene* store Oplevelser. Det var den Tids populæreste Spejderinstruktør og Lejrbaalsleder, den uforlignelige *Ralf Buch*, der stod for Programmet. Blandt andet lærte han os to nye Spejderviser, som den Dag i Dag lever i Korpset, og hvis muntre Tekst og kvikke Rytme mangfoldige Gange har hjulpet trætte og svedige Spejdere over en Vandreturs sidste haarde Nap. Men ikke alt var Spøg: mange mindes endnu en Læges gribende Tale til Drengene om *Dit Hjem* — da var mange Øjne duggede.

Fra 3. Trop deltog 13 Mand. Troppen havde paa dette Tidspunkt kun eksisteret i faa Maaneder, og noget Teltmateriel ejede vi ikke selv. Vi var i alle Henseender ganske grønne og uden Erfaring om Lejrsport, og vi gjorde os paa ingen Maader fordelagtigt bemærkede. Men vi brugte Øjne og Øren godt og sugede til os med alle Sanser — vi lærte gevaldigt.

1920: DIVISIONENS SOMMERLEJR PAA BOESLUM STRAND.

Kun de største Spejdere kunde deltage i Korpsslejren, og for de mindste arrangeredes der derfor den samme Sommer en særlig Lejr i KFUM's Barak ved Boeslum Strand pr. Ebeltoft. I denne Lejr deltog 44 Mand, hvoraf de 10 var fra 3. Trop. Dærende Sekretær *Bramming-Hansen* (nu Sognepræst i Hjorts-høj-Egaa) var Lejrens Leder. Maden blev lavet af „Tanter“.

Tiden gik med Idrætskonkurrencer og Spejderøvelser af forskellig Art. Det hele forløb uhyre fornøjeligt, og Humøret stod altid højt hos Gutterne. Mange husker sikkert endnu den besynderlige Hund „Kokusnød“, som i flere Henseender var et zoologisk Fænomen.

1921: DIVISIONENS SOMMERLEJR VED MOSSØ.

I denne Lejr deltog 18 Mand fra 3. Trop. Troppens Spejdere var nu blevet betydeligt mere fortrolige med alle Lejrlivets Finesser, ja var faktisk gennem Træning i Pinselejre og Weekend-Lejre blevet habile Lejrsportsmænd. Dertil kom, at vi nu ved Hjælp af Sparsommelighed, Opfindsomhed og Energi havde samlet os et respektabelt Lejrmateriel, bl. a. en fin Tropkærre med stort Sejldugs-Ruf. Vi etablerede da ogsaa vor Lejr og indrettede en meget fin Køkkenplads paa langt kortere Tid end de andre Troppe. Og skønt Tropføreren ikke selv kunde deltage i Lejren, gennemførte Spejderne den mønsterværdigt og uden den mindste Mislyd. Ogsaa i bogstavelig Forstand blev det en *Solskinslejr*: i 10 Døgn straaled Solen fra en skyfri Himmel, og der faldt ikke en Draabe Regn.

En af Lejrens morsomste Oplevelser var vel nok Jagten paa *Halte-Carl*, en undvegen Straffefange, der omsider blev opsporet og hidsigt forfulgt og tilsidst omringet. Han valgte da at styrte sig i Søen, mens han slog om sig med en drabelig Knippel. Situationen var dramatisk, men tilsidst blev han overmandet og transporteret til Lejren, hvor han aabenbarede sig som — en Spejderfar: Fotograf *Mundus!* Tableau!

1922: TROPPENS VANDRETUR OG SOMMERLEJR VED HORSSENS FJORD.

Troppen havde nu deltaget i en Korpslejr og en Divisionslejr og mente sig derfor dygtig nok til i Aar at drage i Lejr ganske paa egen Haand og endda kombinere Sommerlejren med en *Vandretur* til Horsens Fjord. En tidlig Morgenstund stillede 19 Mand paa Frederiksbjerg Torv og trak den tungt lastede Kærre til Stilling Sø (18 km), hvor der blev slaaet Lejr, provianteret, lavet Mad o. s. v. Næste Morgen gik Turen videre til Skanderborg, hvor vi spiste „fin Middag“ paa KFUM. Her fik vi ogsaa Slotskirken forevist af en gammel Kirkebetjent, der efter fleres Mening var paa Alder med Kirken. Saa videre med Kærren opad, opad, opad forbi Ejer Bavnehøj til Hansted Skov (22 km), hvor der igen blev slaaet Lejr for Natten. Tredie Dag videre gennem Horsens By ud langs Fjorden til Stensballe

Skov (18 km), hvor vi tilbragte de næste 6 Dage paa den smukkeste Lejrplads, vi endnu havde set: Kjærskovs lyse Bøge, Brakørs mørke Graner, Engenes duftende Hø, Vaarsøs Lerskrænter, altsammen indrammet af Fjordens blaa Vand, det var saa vidunderligt og saa typisk dansk.

Desværre mente Vejret, at det ogsaa en Overgang burde vise sig som „typisk dansk“: i tre Døgn regnede det ustandse-

ligt, ikke i Draabevis, men i Spandavis. Selvfølgelig ødelagde det en Del af Lejrens Program, men intet af Spejdernes gode Humør. Altid blev der sunget og fløjtet; altid var Middagsmadden færdig paa Klokkeslet, og altid var der Lys i *Lygten* (saadan hed Lejravisen, redigeret af *Folmer*, der nu er Tandlæge paa Søndergade). Lejrbaalene blev under disse Omstændigheder erstattede af indendørs Sammenkomster i Teltene („koldt Lejrbaal“). Hver Aften fortalte Tropføreren en af Jack Londons Klondike-Historier, der var særdeles populære blandt Spejderne; endvidere var Sørensen-Fugholms Dikte (det er *ikke* nogen Trykfejl!) dengang paa Mode; ofte serveredes The og Wienerbrød; tilsidst Sange, Aftenandagt og Bøn — alt mens Regnen ustandseligt trommede paa Teltdugen! Men en Spejder klager ikke, for

han er Regnens fortrolige Elsker;
han er Taagens og Graavejrets Ven;
og han takker oprigtigt, naar Solen
bestraaler ham gavmildt igen.
Han velsigner de skiftende Vinde;
selv den tudende Storm har han kær;
han er Dusbros med hele det danske
underfundigt ustadige Vejr.

(Erik Bertelsen.)

1923: JYSKE DISTRIKTS LEJR PAA KALØ.

I *Jyske Lejr*, der arrangeredes af Korpset med Korpsskretær, Pastor *Holt* som Chef, deltog 3. Trop med ialt 22 Mand. Det var en udpræget Konkurrencelejr med saa kendte Spejdernavne som *Ralf Buch* og Korpsinstruktørerne *Axel Saugman* og *Bent Rasmussen* som ubarmhjertige Dommere. Alting blev be-

dømt, alt blev iagttaget, alt gav Points. Etablering og Lejrorden, Alarmering og Materiel, Opvisning og Lejrbaalsunderholdning, Femkamp og Patruljekonkurrence — alt var Led i den samlede Konkurrence om det attraaede *Jyske Mesterskab*.

Der røbes jo ikke nogen Hemmelighed ved at tilstaa, at 3. Trop havde sat Næsen temmelig højt op efter dette Mesterskab og sat alle Sejl til for at erobre det. Betingelserne var i og for sig ogsaa de bedste: Patruljeførerne var af den rigtige Støbning (jeg maa især mindes *Christian Kruse* for hans utrolige Slid og Offervilje); Drengene var intelligente, vaagne, udholdende, lejrvalte og i Besiddelse af Slagfærdighed og Humør; Troppens Materiel var absolut 1. Klasses; alle havde trænet meget haardt forud for Lejren, og Troppen stod ubetinget paa Højden af sin Kunnen. Men Lykken stod os ikke bi — eller den vidste maaske, at vi trængte til en Dukkert! Ganske vist opnaaede vi i de samlede Konkurrencer det højeste Pointsantal (129) og blev af alle tipset som Vinder; men en af de andre Troppe (1. Aarhus) fik nøjagtig det samme Pointsantal og blev af Dommerne erklæret for Mester. Skuffelsen i Forbindelse med Reaktionen efter den voldsomme Spænding skabte vist en Smule Bitterhed, men blev omsider overvundet. En Spejder skal kunne „vinde med Fatning og tabe med Humør“.

At Lejren iøvrigt — trods den bidende kolde Blæst — i alle Henseender var *first class*, nævner jeg kun for Fuldstændighedens Skyld. Hvem husker ikke den store Terrænøvelse med Gustav Vasa og Erik Banner — eller Lejravisen „Kvaløposten“, mesterligt redigeret af en københavnsk Divisionschef

Hos „Tandlægen“. (Thyge Klemann).

— eller 3. Trops Rarietetsmuseum, som Folk valfartede langvejs fra for at se — eller det imponerende Folkemøde om Søndagen, der havde samlet mindst 3000 Mennesker, og hvor den islandske Pastor *Fridriksson* talte. H. M.

1924: TROPPENS SOMMERLEJR VED STRANDBJERGGAARD.

Da jeg blev opfordret til at skrive lidt om Strandbjerggaardlejren, slog jeg straks til. Men jeg opdagede snart, at det at skrive om en vellykket, selvoplevet Sommerlejr vil sige at sidde hensunken i timevis overvældet af Minder samt dybt fortvivlet over at skulle sammentrænge det hele paa saa faa Linier.

Strandbjerggaardlejren ved Struer var den sidste Lejr, jeg deltog i, saa derfor staar den maaske i et særligt Lys for mig. — Da Troppen paa det Tidspunkt var førerløs, saa det en Overgang mørkt ud for Sommerlejren, men ved Hjælp af Patruljeførerne — særligt *Ole Bang* og „*Laffe*“ — og undertegnede, der dengang var Tropassistent i 1. kbh. Div. og hjemme paa Ferie, lykkedes det at faa stablet et Sommerlejrhold paa Benene. — Lejren blev dels en Vandreléjr og dels en Standlejr. Den begyndte som en Cykletur via Silkeborg til Herning, hvor vi overnattede i KFUM's Have. Næste Dag gik Turen videre til Holstebro og Struer, hvor vi arriverede i øsende Regnvejr, men fik en straalende Velkomst. Senere blev Lejren saa etableret som en Teltlejr ved Strandbjerggaard ca. $\frac{1}{2}$ Mils Vej nord for Struer, hvor vi tilbragte 8 Dages herligt Lejrliv. — Hjemrejsen foregik pr. DSB. — Lejren var god, Kammeratskabet fint og Humøret højt trods mange Genvordigheder bl. a. i Form af et Uvejr med Storm og Regn, som væltede Teltene og flængede Flaget og gennemblødte alting, saa vi et Døgn maatte leve af tørt Rugbrød oppe paa Gaardens Høloft! En fin Lejravis havde vi ogsaa. Den hed „Rullen“ (efter dens Ydre) og vakte stor Begejstring bl. a. hos den lokale Befolkning.

Jeg mindes særligt den sidste Aften, hvor vi havde haft Lejrbaal oppe paa en Høj nær Humlum By. Det var en ualmindelig fin Sommeraften, hvor vi sad og saa ud over de modne Kornmarker og det stærkt kuperede Bakkelandskab, mens Mørket langsomt sænkede sig, og Lysene tændtes ovre paa den anden Side af Limfjorden, ovre i Thyboernes Land. Jeg husker, at vi til Slut havde sunget Sv. Rehllings: „Herre, se sin Væbner kommer“, og mens en sagte, lun Vind blæste hen over Humlum Bakker og med de nyligt afsungne Verslinier i vort Øre:

— Støvet hylder Evigheden
adles til en Tjeners Lod,
Aanden suser over Løvet,
Evigheden kysser Støvet —

og med den uendelige Stjernehimme over vort Hoved, fornam vi den evige Guds Tilstedeværelse. — Ingen havde Lyst at gaa til Køjs. Vi gik langsomt tilbage til Lejren i smaa Flokke gennem Sensommernattens fortryllende Halvmørke med Stjernerne og Nymaanen lysende for os gennem Skoven, enige om, at det at være KFUM-Spejder og at være i Tropslejr var en af de største Oplevelser, som Livet kunde byde.

F. H. H.

1925: KORPSLEJREN PAA TRELDE NÆS.

Denne Lejr var en stor Begivenhed i Korpsets Historie og blev helt igennem en mægtig Succes. Over en Spejderlejr med 2200 Deltagere hersker der altid en særlig Feststemning, og her hjalp de mange udenlandske Gæster (norske, svenske, finske, tyske, engelske, hollandske og japanske — foruden Gæstehold fra Frivilligt Dreng-Forbund og Det danske Spejderkorps) til yderligere at forhøje Charmen.

Det var Lejren med de mange „Dage“: „Verdensbroderskabsdagen“, som især prægede Aftenens Lejrbaal — „Hjemmets Dag“, hvor enhver Spejder sendte en særlig Brevkort-Hilsen til sit Hjem — og især „den mixede Dag“ var vellykket. En Troppfører, som havde 20 Dreng med i Lejr, maatte den Dag afgive sine 20 Dreng til andre Førere, mens han til Gengæld i sin Tropp fik 20 andre Dreng fra 20 forskellige Tropp! Og saa at se Gensynsglæden, da de mixede Tropp opløstes efter et Døgns Forløb, og de rigtige Tropp igen formeredes — det var rørende!

Og hvem glemmer den storslaaede „Pawnee-Pahli-Fejde“, en Bivuakeringsøvelse, der varede 36 Timer og stillede store Krav til baade Drengene og Førere. Eller det store Besøg om Søndagen, da 7—8000 tilrejsende Gæster trængtes i Lejrgaderne. Eller Konkurrence-Dagen, da Aarhus-Spejderne (vistnok især til vor egen store Overraskelse) efter en utrolig haard og jævnbyrdig Kamp blev *Danmarksmestre i Tovtrækning*. Jo — Trelde Næs-Lejren var *helt rigtig!*

I Lejren leledes 3. Trop, der da stod uden Tropfører, af Tropassistent *Bertel Budtz*, der i Sommeren 1934 opgav sin Stilling som Leder af det store amerikanske Firma *Western Electric's* Virksomhed i Danmark for at tage til Arabien i Hedningemissionens Tjeneste. 3. Trop er baade stolt og lykkelig over at vide, at en af dens gamle Drengene er ude paa Missionsmarken, og vi ønsker Guds rige Velsignelse over Bertels Liv og Virke i Dagene, der kommer. *H. M.*

1926: VANDRELEJR OVER DEN JYDSKE HEDE.

Det var den Vandreløj, der begyndte med, at Lønberg havde glemt at sende de nyindkøbte Kogekar til Rønbjerg Station, at Glenter og Høge glemte henholdsvis Sukker og Pølser i Toget — og at Knud Jacobsen anbragte sin Rygsæk midt i Stationens Rude! Og saa var det den første Lejr, hvor Troppen medførte alt sit Materiel paa Ryggen, baade den personlige Oppakning og Patruljeudrustningen med Telte og Underlag, Proviant og Kogekar. Og det var ogsaa den Lejr, hvor Patruljerne for første Gang var paa „hike“ — et ejendommeligt engelsk Ord for *Patruljevandring* — hvor Patruljerne drager ud efter en forud lagt Rute og gør kulturhistoriske og naturhistoriske Iagttagelser undervejs.

Med Tog fra Aarhus H. til Rønbjerg ved Skive, derefter Vandring mod Nordøstenden af Flyndersø, tværs over Heden til Stubbergaard Sø og Hellesø, Besøg i Sevel Præstegaard, hvor Troppen rensede Præstens Tuja (Thyge svang Øksen paa Toppen af Kirkens Brandstige), „Hike“ fra Sevel til Bækkelund over Daugbjerg, Finderup og Hald, langs Karup Aa til Hald Sø, hvor Troppen etablerede Lejr med 11. Kbhvn. Divisions 3. Trop. Og saa den rigtige Hedevandring gennem Blichers elskede „Ørken“ til Lyshøj, ud i Graahede med Minderne om Svend Grathes Kamp, i stikkende Sol og ufattelig Ensomhed gennem Hosekræmmernes Land i Hammerum Herred, hvor Tropassistenten troede sig i Livsfare paa Grund af en Temperatur paa 41° (det blev senere opklaret, at det var Lægetermo-

metret, der var gaaet itu!). Om Søndagen Gudstjeneste i Nordens ældste Landsbykirke — Gjellerup, hvor Pastor *Nielsen*-

Gæster hos Præsten i Gjellerup.

Vrads talte indtrængende og gribende, Ungdomsmøde i Præstegaarden, hvor Tropføreren, Pastor *Chr. Holt* (der havde planlagt og ledede hele Turen), talte, og Troppen gav Underholdning — en uforglemmelig Søndag. Og endelig „det sidste Nap“

Paa Vej mod Vesterhavet.

til Vandringens Endemaal: Vesterhavet og Søndervig. Saa begyndte Driverlivet med Badning og Spisning og Badning igen, Lejrbaal med Masser af Tilskuere, Laks og andre Lækkerier til Middag — herlige Dage oven paa Vandringens Slid. En uforglemmelig Lejr, hvor Troppen rigtig blev knyttet sammen i Broderbaand og Venskab.

J. A.

„At rejse er potenseret Livsnydelse“.

Olfert Ricard.

1927: VANDRELEJR GENNEM SVERRIG OG NORGE.

Sommerlejren 1927 var en 10-Dages Cykle-Vandrelejr i Norge og Sverrig under Ledelse af Tropsføreren, Pastor Christian Holt.

Lejren begyndte den 8. Juli i Frederikshavn med en dejlig Sejltur til Göteborg. Kattegat var under hele Overfarten blank som et Spejl.

I KFUM i Göteborg anbragtes Bagagen, hvorpaa vi foretog en lille Rundtur i Byen. Næste Dag startedes over Middag; Ruten fulgte Kungälv og Fæstningsruinen Bohus, som blev beset med stor Interesse, og Maalet var Mjörnjö i Vestergötland. Herfra fortsattes næste Dag til Veland, hvor vi slog Lejr hos Karamelfabrikant Kanold, der naturligvis trakterede med Kanold-Karameller en gros. Mandag foretog vi Udflugt til Trollhättan, og Tirsdag fortsatte vi Nordpaa. Saa deltes Troppen i de 4 Patruljer, der ad hver sin Rute skulde tage til Sunne, hvortil Patruljerne ankom næste Dags Eftermiddag. Ruterne var ca. 150 km lange. I Sunne — eller *Broby* i Gösta Berlings Saga — laa vi en Dag over, besøgte Ekeby og Kavallerfløjene, og Lørdag fortsattes Turen med Damper op ad Övre Fryken til Torsby, hvorfra vi kørte til Lekvattnet, en Sö nær den norske Grænse. Søndag, der forøvrigt var Lejrens eneste Regnvejrsdag, besteg vi Bjerget Rottanolla, og Mandag passerede vi den norske Grænse, fulgte Glommensdalen og slog Lejr i Kongviger. Her laa vi et helt Døgn, og Onsdag ankom vi efter en Køretur paa meget daarlige Veje til Oslo. Norges Hovedstad blev beset med megen Interesse, især er den smuk oppe fra Tryvandshøjden,

Paa Bjergets Top.

Skibakken og Korketrækkeren. Endvidere besøgte vi Bygdemusæet paa Bygdø. Vi hilste paa den stoute, norske Spejderchef Møller-Gasmann og sejlede Natten mellem den 21. og 22. Juli fra Oslo til Frederikshavn i roligt Vejr.

Turen havde for nogle været temmelig haard („Bjørnekød“ kalder vi den Slags), for alle meget varm — men frem for alt mindes Turen som fortræffelig tilrettelagt, en helt igennem pragtfuld Tur i en fremmedartet Natur med mange nye Indtryk, som sent vil glemmes af Rovfuglenes Aargang 1927.

B. E. F.

1928: DE GULE SPEJDERES KORPSLEJR VED GRAVENSHOVED.

I 1928 havde *Det danske Spejderkorps* bestemt sig til at afholde en Korpslejr ved Gravenshoved i Sønderjylland, og KFUM-Spejderne modtog en Invitation til at lade et Gæstehold deltage i Lejren. 3. Trop kom sammen med en københavnsk Trop og enkelte Løsgængere til at danne dette Gæstehold under Ledelse af Korpssekretær *Gunnar Ipsen* (og med to forhenværende Troppførere, *Haig* og *Gerdes*, som Assistenten) og kom saaledes ud for en ekstraordinær Sommerlejr-Oplevelse.

Det lykkedes kun Det danske Spejderkorps at samle knapt 900 Mand i Lejren; men vi fik ellers i alle Henseender det bedste Indtryk af vore gule Kammerater. Lejrens Organisation var fortrinlig; Forplejningen var den bedst tænkelige; en stort anlagt Terrænovelse, der sluttede helt oppe paa Skamlingsbanken, var baade spændende og vellykket; iøvrigt var Dagene optaget af haarde Konkurrencer — de var gode, men der var for mange af dem.

Forplejningen var fortrinlig.

Der herskede et usædvanligt godt Sammenhold og Kammeratskab blandt de grønne Spejdere. Der stiftedes mange Ven-skaber, som varede frem gennem Aarene, og Aanden og Tonen var fin. Flere mindes denne Lejr som deres allerbedste.

H. M.

1929: TROPPENS SOMMERLEJR PAA SAMSØ.

Umiddelbart før Lejrens Start fik Tropføreren Forfald paa Grund af Arbejde, og i de faa Dage inden Afrejsen var det umuligt at finde nogen anden Lejrchef. Situationen var kritisk, men Patruljefører *Børge Ries* klarede den. Med Bistand af *Børre E. Friis*, der overtog Intendanturen, ledede han Lejren og klarede det fortræffeligt. Troppen blev delt i to Patruljer og havde 9 herlige Dage paa en pragtfuldt beliggende Plads ved Nordby Hede med storartet Badestrand og meget gæstfri Værter. Skovfoged *Wilh. Sørensen* og Frue hører for stedse med blandt Troppens Venner; de sørgede godt for os i alle Maader og hjalp os, hvor de kunde. Troppen var paa „Hike“ Øen rundt og havde meget Udbytte af Samværet med de andre Troppe, der samtidig laa i Lejr derovre. En Udflugt til Nordby med Tegneren *Axel Mathiesen* og fælles Lejrbaal med grønne og gule Spejdere tæller med i de mange gode Minder.

1930: KORPSLEJREN PAA FÆNØ.

Det er regelmæssigt hvert 5. Aar, at Korpset samler alle sine Spejdere til en stor, fælles Landslejr. I 1930 etableredes Korpslejren paa *Fænø* i Lillebælt.

Fænølejren vil især huskes for 4 Ting: 1) *Sin Størrelse* — godt 2300 Spejdere i ca. 700 Telte, en By saa stor som Sæby med Borgmester (Lejrchef), Byraad (Lejrudvalg), Politimester, Poliassistensent og en Politistyrke paa ca. 50 Mand, Hospital med Læger og Sygeplejersker, Bank, kongeligt Postkontor, Butikker og Gader og en Skovkirke. 2) *Den store Øvelse*, hvor alle Deltagerne i Dampere sejledes over til Jylland og i 36 Timer konkurrerede om Mesterskabet; vi husker endnu Sendemandsfærden med den hellige Ild, Bivuakeringen i den silende Regn og Vandringen igennem de vildsomme Stenderup Skove. 3) *Udflugterne*, hvor Aarhus var mellem de 500 heldige, der kom til Kolding og blev modtaget med overstrømmende Gæstfrihed; Besøg paa Fabrikker, Fest paa Koldinghus, Indkvartering hos Byens Borgere og et mægtigt Fakkeltog gennem Byen til Havnen. Og endelig 4) *Vejret!* Det regnede omtrent ustandseligt. Under Øvelsen, under Udflugten, under Lejrbaalene (der forresten blev mesterligt ledede af *Gunner Engberg*), under Madlavningen og Spisningen og Etableringen. Vi fik her et Bevis for, at Korpssets Lejrstandard er høj og Udrustningen forsvarlig. Troppen deltog med 3 Patruljer, hvis Lejrtræning maaske ikke stod helt paa Højde med den øvrige Divisions, men som dog klarede sig godt. Vi gennemførte saaledes planmæssigt en Dag under et veritabelt Skybrud at gøre Middagsmaden færdig, mens de fleste andre Trope i Lejren maatte nøjes med Tørkost.

1931: VANDRELEJR I NORDSJÆLLAND.

Vi tog med Damper til Kalundborg og med Tog til Holbæk, hvortil Materiel og Cykler i Forvejen var sendt. Herfra tog Vandrelajren sin egentlige Begyndelse. Første Lejrplads var i Bramsnæsvig ved den historiske Langtved Færgetro med Minderne om Svend Gønge og Chr. Winther. Lejrdeltagerne vil især huske en

Rotur til Sømestationen, Lejrbaal med Sagn og Fortællinger om Egnen og en vidunderlig lys, fredfyldt Sommeraften. Ikke for intet hedder Stedet „Dejligheden“! Videre til Hillerød, hvor vi etablerede Lejr paa en Mark uden for Byen hos en gæstfri Husmand; senere Besøg i Hillerød By og paa Frederiksborg Slot, hvor vi gik i 3 Timer og endda ikke naaede igennem alt. Saa op gennem Grib Skov forbi Gurre til Helsingør, hvor vi indkvarteredes paa KFUM og spiste „pænt“ til Aften og Middag, en Svipetur over Sundet til Hålsingborg, Besøg paa Kronborg, en herlig Cykletur til Emdrup, hvor vi slog Lejr i KFUM's Park. Korpsets Formand, Pastor *Gunner Engberg*, gav Kaffe og Kager. Og saa endelig den sidste „Lejrdag“ i *København* — Sejl-tur gennem Havnen, Vandring gennem Byen og om Aftenen i Tivoli — husker I endnu Rutschebanen og Tschaikowskys 5. Symfoni i E-Moll? Forsent til Toget næste Morgen, men alligevel tidsnok til Færgen i Kalundborg — en herlig Tur, som Deltagerne endnu 3 Aar efter mindes med Begejstring. Det var Tør-vejr, naar vi cyklede, og Regnvejr, saa snart Teltene var rejst — ja, den var uforglemmelig i alle Maader.

Flaget hejses i Lejren ved Fjellerup Strand.

1932: TROPPENS SOMMERLEJR VED FJELLERUP STRAND.

Bagende Sol, tindrende rent Badevand, spændende „Hike“ og fredelige Dage — det er Hovedindtrykket af Sommerlejren ved Fjellerup Strand. Den største Begivenhed var sikkert de bortrømte Heste, som maatte eftersøges med Lasso og Redningsreb.

Eller var det „Ørnene“s Oplevelser under Hiken? Eller Lejrbaalet i Præstegaardshaven? Det var otte dejlige Dage i absolut Fred og Ro, med Hvile for Legeme og Sjæl, uden store Oplevelser og Begivenheder, men rigtig en Sommerlejr.

1933: VANDRELEJR GENNEM BJERRE HERRED.

Engang før havde Troppen været med Kærre i Horsens. I 1922 trak vi *til* Horsens, i 1933 trak vi *fra* Horsens med den samme Kærre forbi Boller og Glud til Østrup Strand ved Jensgaard, videre til Palsgaard og Juelsminde, hvor vi etablerede Lejr i 3 Dage. Derfra over Klakring og Barritskov til Fakkegrav og endelig til Daugaard, hvorfra vi tog med Toget hjem, et Kærretræk i 8 Dage paa 69 km.

Vi mindes den første Dags Vandring til Østrup og Divisionschef *Georg Knudsgaards* gæstfri Modtagelse, den pragtfulde Slotspark i Palsgaard, Udflugten til Juelsminde og Opbruddet fra Lejrpladsen. Paa to Timer pakkede vi Telte, slettede Gravearbejder, lavede Morgenmad, spiste, vaskede op og stuede Kærre, samtidig med at den personlige Oppakning blev gjort klar — der var Gang i Sagerne den Morgen! Vi mindes Kærretrækket gennem det utrolig bakkede Terræn til Fakkegrav og det endnu mere bakkede til Daugaard — de gode Lejrbaal med manende Baaltaler, kvikke Underholdninger og alvorlige Andagter — Morgenstilheden — Lejravisen, der hævdedes at være „upartisk og upolitisk“ — de dejlige Skove og mægtige Bakker ved Vejleffjord — Sejlturen i Uvejret — vor tyske Ven — og meget andet.

1934: TROPPENS SOMMERLEJR PAA SAMSØ.

I 1933 var vi i Vandrelejr og gik 69 km, i 1934 laa vi i Standlejr og gik — 80 km! Men endnu staar Sommerlejren i Aar saa frisk i Mindet, at vi synes, det kun er 8 Dage siden, vi kom hjem. Skovfoged *Wilh. Sørensen* og Frue, vore Værter fra 1929, modtog os igen som gode, gamle Venner med aabne Arme og en enestaaende Gæstfrihed og Hjælpsomhed, anviste os den bedste Plads paa Lejromraadet og sørgede for vor Forplejning, saa det ikke kunde gøres bedre. Patruljerne var paa „Hike“ til Brattingsborg og Vesborg Fyr; vi var paa Sejltur til Vejrø og Kyholm og paa Udflugt til Nordby og Ballebjerg; vi badede Dagen lang fra en dejlig Strand og stønnede af Varme i den mest vidunderlige Sommer, vi kan mindes; vi var sammen med de øvrige gule og grønne Troppe paa Pladsen til et morsomt Lejrbaal; vi fik Besøg af to ungarske Spej-

Vanvittig Tørst.

dere, der forærede os en Dusk af deres nationale Steppegræs — kort sagt: En Lejr, hvor alt: Vejret, Pladsen, Omgivelserne, Naturen, Kammeratskabet og Sammenholdet endnu engang lod os føle, hvilken herlig Oplevelse det er at være Spejder.

J. A.

1935: KORPSETS JUBILÆUMS-LEJR VED KØBENHAVN.

Hvad der skal skrives om denne Lejr, kender endnu ingen. Men at der fra Korpsets Side vil blive sat alt ind paa at gøre det til en ekstraordinær Begivenhed i Korpsets Historie, kan der ingen Tvivl være om. Og naar vi saa ogsaa møder Mand af Hus, velforberejede og med den bedste Vilje til at yde en spejdermæssig Indsats og trække vor Del af Læsset, skal Udbyttet nok blive stort for hver enkelt af os.

Guds Beskærmelse og naadige Velsignelse vil ogsaa hvile over denne Lejr.

Vel mødt i Jubilæums-Lejren!

„Hvis man vilde give Spejderbevægelsen det Beleb, som en Slagkrydser koster, vilde man ikke være langt fra aldrig mere at behøve at bygge Slagkrydsere“.

Baden-Powell.

ØKONOMIEN

„Far, maa jeg ikke nok faa 75 Øre til Kontingent?“ lyder det vel en Gang om Maaneden i de fleste Hjem, hvor der er Spejdere. Og da Forældrene har et rimeligt Krav paa at vide, hvorledes disse Penge administreres, skal følgende Linier med i dette Festskrift.

Først et Par Ord om *Indtægterne*. Langt den vigtigste Indtægtskilde, vi har, er *Kontingentet*, der i de sidste 3 Aar har givet os henholdsvis Kr. 199,00, Kr. 255,75 og Kr. 354,00. Stigningen skyldes, at Troppen i disse Aar har været i stadig Vækst (hvad der jo ogsaa medfører en Stigning i Udgifterne!). Hvert Aar har vi en Indtægt ved Salget af det smukke Julehæfte „*Spejderjul*“; i de sidste 3 Aar har Fortjenesten været henholdsvis Kr. 23,90, Kr. 33,60 og Kr. 37,20, og saa glæder vi os endvidere over, at Julehæftet samtidig virker som en god Propaganda for Spejdersagen. Det er ikke altid givet, at *Lejrene* giver Overskud, men det hænder dog. Endvidere faar vi af og til enkelte *Gaver* (dog ikke mange). En kærkommen (men sjælden) ekstraordinær Indtægt har vi ved „*Spejderdagen*“, et Udsalg med Underholdninger, Restaurant, Tombola, Lodsedler o. s. v. (den sidste blev afholdt i 1931; en ny „*Spejderdag*“ forventes afholdt i 1935).

Paa *Udgiftssiden* hedder den største Post *Materiel*. Til Vedligeholdelse og Nyanskaffelser af Telte og Kogemateriel, Spande, Økser, Reb m. m. anvendes aarligt ca. 125 Kr. I *Korpsafgift* (der benyttes til Korpsets Administration og Korpssekretærens Løn) betaler vi Kr. 1,50 pr. Spejder om Aaret. Spejderbladet „*Væbneren*“, som alle Troppens Spejdere modtager, koster os godt 80 Kr. om Aaret. Til *Forsikringer* (Brand, Tyveri, Ansvar) bruges ca. 20 Kr., og Lejen af Troppens faste *Lejrplads* i Fløjstrup Skov andrager 20 Kr. Udgifter til *Fester, Ture, Øvelser* m. m. kommer paa ca. 25 Kr., hvorimod Troppens *Ad-*

ministration er meget billig: til Papir og Porto etc. bruges aarligt kun ca. 15 Kr.

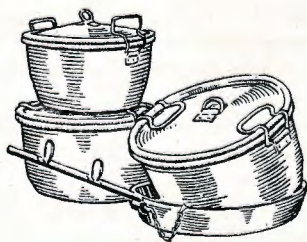
Ved Aarets Begyndelse laver Kassereren et *Budget*, der tages op til Drøftelse paa et Førermøde og videresendes til Divisionsraadet, der skal godkende det. Og ved Aarets Slutning opstiller han et *Regnskab*, der revideres af to af Divisionsraadet valgte *Revisorer*.

Det kan undertiden knibe for en ny Spejder at betragte og bruge Materiellet paa rette Maade, men eftersom Tiden gaar, lærer han at se paa det baade som sit eget og dog som noget, han staar Kammeraterne til Ansvar for. Han lærer at behandle det rigtigt, og tilsidst kommer han til at holde af det. Paa Turene er Teltet jo hans Hjem. Det kan være helt rørende at se den Omhu, hvormed en gammel Patrulje behandler sit Telt. Det har været med paa mangfoldige Ture, maa ske endog i Udlandet; det gemmer mange Minder, og det vil samle flere.

Man lærer som Tropkasserer at være økonomisk og faa Pengene til at „række langt“. Men det er jo ogsaa i fuld Overensstemmelse med Spejderlovens § 9, der siger: „En Spejder er sparsommelig og nøjsom,“ og *det er udfra Spejderlovens Principper, at vi Førere søger at administrere Troppens Midler.*

Undertiden er jeg blevet fristet til at tænke: Blot Troppen dog havde en rig Velynder, som af og til gav os en „Lap“, eller som kunde hjælpe os med større Opgaver som f. Eks. Bygningen af et Trophus el. lign. Men ved nærmere Omtanke tror jeg alligevel, det er sundest at vide, at der maa *arbejdes* for Indtægterne, og at de er beskedne. „Den, som er lykkelig, er en rig Mand; men det er ikke afgjort, at den, som er rig, er en lykkelig Mand“ — ja, saadan siger et cingalesisk Ordsprog.

Kaj Grejs Pedersen.

DE GAMLE SPEJDERES GENSYN

1929 fejrede 3. Trop sin 10-Aars Fødselsdag, og i Anledning af Jubilæet vedtoges det at forsøge at arrangere en *Sammenkomst for gamle Spejdere* fra Troppen. Mødet fandt Sted paa KFUM Søndag Eftermiddag den 23. September 1929, og ca. 35 gamle Spejdere var kommet til Stede. Vi havde en meget hyggelig og fornøjelig Eftermiddag med Taler, Sange og fælles Kaffe-bord, hvor vi drøftede Minder fra den Tid, da vi selv var i den grønne Bluse.

Vi blev hurtigt enige om, at dette skulde gentages, og det næste *Gensyn*, som vi kalder disse Sammenkomster, fandt Sted Aaret efter, den 23. November 1930. Ogsaa dette Gensyn bekræftede vor Tro paa, at vi her var inde paa noget af det rigtige. Selvom der er mange, der gerne vilde være med, men ikke kan det, fordi de bor for langt borte, staar vi dog stadig gennem Hilsener, som vi ved saadan en Lejlighed afsender og modtager, i Kontakt med disse rare Fyre, som vi savner. En bor paa Island og en anden paa New Zealand, saa vi er blevet spredt over hele Kloden. — Det sidste Gensyn, vi holdt, fandt Sted 1933 som et Aftenmøde den 18. Oktober og blev en ualmindelig hyggelig og af godt Kammeratskab præget Sammenkomst.

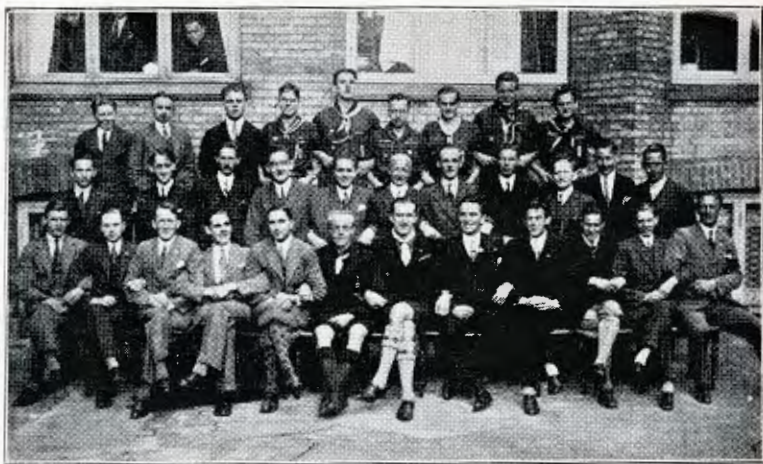
Glæden over det sidste Gensyn fik et praktisk Udslag, idet der nemlig blev oprettet et *Sommerlejrfond*, som jeg har den Glæde at administrere. Dette vil jeg gerne lægge et godt Ord ind for. For et minimalt Kontingent af 2 Kr. om Aaret (eller mere, hvis man har Lyst og Raad) kan enhver gammel Spejder fra Troppen derigennem støtte en god Sag. Pengene gaar til halve Sommerlejr-Fripladser til nuværende, mindre bemidlede Spejdere i Troppen. Vi havde den Glæde, at der allerede den første Aften tegnede sig 17 Medlemmer, hvis Bidrag gjorde det muligt at lade 5—6 Drengene tilbringe en Uge i en Spejderlejrs Eventyrland — Drengene, som maaske ellers ingen Chance havde for at komme med. Jeg synes, det er en smuk Maade at afbetale lidt

af den Taknemlighedsgæld, vi alle har for alt, hvad vi i sin Tid fik Lov at opleve i Troppens Sommerlejr.

Hvis disse Linier skulde naa ud til en eller anden af Troppens gamle Dreng, som vi maaske har mistet Forbindelsen med, da skal han vide, at Indmeldelse i dette Sommerlejr-fond, som med Tiden skulde blive af stor Værdi for vor gamle Trop, modtages paa enhver Tid enten skriftlig eller pr. Telefon, og jeg vil ogsaa gerne bede de nuværende Medlemmer agitere for yderligere Tilgang af Medlemmer. For et saare beskedent Bidrag hjælper vi en Dreng til at opleve Lejrlivets Romantik. *Du* ved ikke, hvem du hjælper, og *han* ved ikke, hvem han skal takke for Hjælpen. Saadan er det mest spejdermæssigt!

Slut saa op om vore Gensyn og om Sommerlejr-fondet.

Folmer Hvid-Hansen,
Søndergade, Aarhus. — Telf. 6733.

Fra det første Gensyn i 1929.

Forreste Række fra venstre: Olaf Birk Johansen, Hugo Johansen, Folmer Hvid-Hansen, Jørgen Knudsen, Thyge Klemann, Jens Andreassen, Holger Mathiasen, Christian Kruse, Bing Kristensen, Arno Zacho, Erik Grosen, Hans Hansen.

Midterste Række fra venstre: Gerhardt Iversen, Bent Djerup Petersen, Nis Jørgensen, Kjeld Lawaetz, Aage Kolind, Svend Møller, Kaj Christensen, Vagn Rindal, Folmer Weinreich, Preben Heim Petersen, Axel Holst Jensen.

Bagerste Række fra venstre: Viggo Kolind, Poul Holck Laursen, Gunnar Møller, Berre Friis, Berge Ries, Magnus Lorange, Christian Rasmussen, Knud Malthe Jacobsen, Poul Bruun

ROVUGLETROPPEN

Fotograferet ved Korpsmønstringen
Kristi Himmelfartsdag 1934.

„Nutidens Drengs skal Fremtiden bygge —
Ungdommens Sundhed er Slægternes Lykke!“

Gunnar Jørgensen.

TROPPENS SPEJDERE

	Navn	Indm.	Grad
Staben:	Jens Andreassen, W. B.	1922	Tropefører
	Georg Wahl	1931	Tropeassistent
	Willy Johansen, W. B.	1923	Tropeassistent
	Børre E. Friis	1926	Tropeassistent
	Hans Henrik Termøhlen	1928	Tropeadjutant
Ridderspejderne:	Kaj Grejs Petersen	1922	RS-Fører; Kasserer
	Willy Møller	1925	
	Kaj Jørgensen	1919	
	Willy Thomsen	1929	
	Robert Andersen	1929	
	Carl Ludvig Jørgensen	1933	
	Elgil Christensen	1928	
	Johannes Godskesen	1932	
Under Troppen:	Børge Ries, W. B.	1920	
	Niels Poul Vangkilde	1931	
	Christian Kejlstrup	1933	
<i>Drengespejderne:</i>			
Uglerne:	Kaj Spelling	1931	Patruljefører Patruljeassistent
	Jørgen Jensen	1930	
	Bent Andersen	1930	
	Henning Jørgensen	1930	
	Boie Gustavsén	1930	
	Boris Andersen	1932	
	Poul Norskø Christensen	1933	
	Kaj Buch Jensen	1933	
	Elgil Eshøj	1934	
	Preben Nielsen	1934	
Høgene:	Carl Christian Jensen	1930	Patruljefører
	Johannes Stavnshjerg	1932	
	Børge Jensen	1930	
	Gustav Kejlstrup	1934	
Ørnene:	Kurt Witt	1929	Patruljefører Patruljeassistent
	Svend Aage Petersen	1931	
	Erik Jensen	1933	
	Poul Saabye Christensen	1933	
	Niels Olaf Nielsen	1934	
Falkene:	Orla Hall	1934	Patruljefører
	Viggo Andersen	1931	
	Fritz Clausen	1933	
	Egon Poulsen	1933	
	Ove Jensen	1933	
Gletterne:	Knud Westphall	1931	Patruljefører
	Jørgen Tilsted Petersen	1930	
	Holger Birk	1930	
	Søren Jørgensen	1931	
	Erik Westphall	1931	

	Navn	Indm.	Grad
Musvaagerne:	Werner Andersen	1931	Patruljefører
	Thorleif Pettersen	1931	
	Preben Nielsen	1931	
	Niels Juul Trane	1931	
	Aage Assehnfeldt Frederiksen	1934	
	Werner Hvidbjerg	1932	
Harpyerne:	Per Præstmark	1932	Patruljefører
	Søren Bruun	1931	
	Jens Bay	1932	
	Henrik Warning	1934	
	Johannes Sperling	1934	
	Adolf Hansen	1934	
	Børge Frederik Hansen	1934	
<i>Ulveflokken:</i>			
Staben:	Svend Aage Strand	1932	Flokkfører
	Otto Witt	1929	Flokassistent
Rød Bande:	Egil Jochumsen	1933	Bandefører
	Jørgen Ingemann Laustsen ...	1933	
	Egon Huusom	1931	
	Verner Guldmann	1933	
	Freddy Hall	1934	
	Ib Andersen	1934	
Blaa Bande:	Kaj Byrge Nielsen	1932	Bandefører
	Leo Rasmussen	1933	
	Tommy Jensen	1933	
	Herman Schulze	1933	
	Helge Biehe Nielsen	1934	
Grøn Bande:	Folmer Sørensen	1932	Bandefører
	Jørgen Carlsen	1932	
	Sv. Aage Sørensen	1933	
	Jørgen Storm	1933	
	Sv. Aage Laustsen	1933	
Gul Bande:	Frede Skaarup	1933	Bandefører Bandeassistent
	Karl Jørgen Madsen	1933	
	Svend Erik Grønborg	1933	
	Viggo Sparre	1934	
	Werner Clausen	1934	
	Benny Andersen	1934	

„Jeg er gaaet hjem“.
(Internationalt Spejdertegn).

I Aarenes Løb er ikke mindre end fire af Troppens gamle Spejdere afgaaet ved Døden — eller „kaldet til højere Tjeneste“, som vore engelske Spejderbrødre vilde sige.

ARNOLD LAURITZ HUNDEVAD. Skoleelev. Født den 31. August 1909. Indmeldt som Spejder i Glentepatruljen den 23. Oktober 1922. Død paa Marselisborg Hospital i Aarhus den 1. Februar 1923.

FINN OTTESEN. Kontorassistent. Født den 11. April 1904. Troppens Kasserer fra 1. December 1925 til Oktober 1927. Død i Kanada i Marts 1933.

BØRGE JACOBSEN. Maskinmester. Født den 24. Februar 1905. Patruljefører for Uglepatruljen fra 1. December 1924 til 1. September 1925. Død i Varde i Oktober 1933.

VAGN RINDAL. Bankassistent. Født den 14. Oktober 1908. Medlem af Troppen siden dens Oprettelse den 19. September 1919. Spejder i Glentepatruljen; Patruljefører for Ørnepatruljen; Troppens Kasserer; tildelt 10-Aars Stjernen. Død paa Vejlefjord Sanatorium den 16. Juli 1934.

Alle fire var dygtige og begejstrede Spejdere, som hver paa sin Vis har ydet en betydelig Indsats i Troppens Liv og Virke. Vi har kun gode og glade Minder om dem. Deres Minde vil altid blive æret i Troppen.

„Kun een Gang skal jeg Igenennem denne Verden. Enhver god Ting, som jeg kan gøre, og enhver Venlighed, som jeg kan vise noget Menneske, vil jeg derfor gøre nu. Lad mig ikke glemme det, for jeg skal ikke denne Vej mere.“

(Fundet foran i en atdød Spejders Dagbog.)

OVERSIGT

over tidligere Spejdere i KFUM-Spejdernes 3. Aarhus Trop.

(* = var tilstede ved Troppens Oprettelse den 19. Septbr. 1919).

Navn	Indm.	Udm.	Stilling	Opholdssted
Ahlgreen, Viggo	1924	1927		
Andersen, Arne	1929	1932	Kornet	Viborg
Andersen, August	1927	1928	Kontorassistent	Aarhus
Andersen, Erling	1932	1933	Maskinlærling	Aarhus
Andersen, Olaf	1932	1933	Snedker	Aarhus
Andersen, Thorvald	1922	1923	Fabrikant	Aarhus
*Bandholtz, Johan Frederik	1919	1925	Forretningsfører	Aarhus
Bang, Ole	1921	1926	Apotheker, cand. pharm.	Island
*Berg-Nielsen, Peter	1919	1923	Fodermester	Viuf
Bisgaard, Frode	1920	1922	Kontorassistent	Aarhus
Boeskov, Gerhard	1933	1933	Lagereksponent	Aarhus
Bruun, Erik	1922	1928	cand. mag.	København
Bruun, N. Th.	1925	1925	Prokurist	Riis Skov
Bruun, Poul	1923	1931	Kommis	København
Budtz, Bertel	1923	1928	Ingeniør, Missionær	Syrien
Busschou, Hansove	1926	1928	Snedker	
Christensen, Anker	1930	1934	Kontorassistent	Aarhus
*Christensen, Arne	1919		Kørelærer	Viby
Christensen, Kaj	1921		Forretningsfører	Aarhus
*Christensen, Svend	1919		Portier	Aarhus
*Christiansen, Børge	1919	1920	Købmand	Aarhus
Christiansen, Hans Peter	1931	1932	Gymnasiast	Aarhus
Clausen, Erik	1927	1930	Bankassistent	Aarhus
*Cohrt, Svend	1919	1920	Premierløjtnant	København
*Cohrt, Tage	1919	1922	cand. jur., Assurandør	København
Dahm, Michael	1920	1921	Forretningsfører	Berlin
Dall, Knud			Kontorassistent	København
Dall, Svend Arnold			stud. jur.	København
Eriksen, Jens Frederik	1927	1932	Smed	Aarhus
Fuglsang, Niels Jørgen	1929	1931	Elektriker	Aarhus
Gerdes, Frithiof	1927	1928	Gymnasielærer	Hellerup
Grosen, Erik	1924	1931	Køhmand	Aarhus
Grosen, Tage	1927	1932	Kontorist	Aarhus
Hansen, Ansgar	1926	1928	Maskinist	Aarhus
Hansen, Egon	1919	1920		
Hansen, H.	1924	1925	Overtoldassistent	Aabyhøj
Hansen, Karl Konstantin	1930	1931	Konstruktør	Kolding
Hansen, Vagn Lykke	1932	1934	Manufakturkommis	
Hausgaard, Otto	1923	1925	Landmand	
*Have, Jørgen	1919	1923	Landmand	Voldby
Helm-Petersen, Preben	1926	1928	Kommis	Aarhus
Henriksen, Gunner	1930	1932	Maler	Aarhus
Holck-Laursen, Poul	1924	1928	Kontorassistent	Aalborg
Holm, Poul	1920	1922	Elektriker	Aarhus
Holt, Christian	1925	1928	Præst, Redaktør	København
Hundevad, Arnold	1922	1923	Afgaaet ved Døden	
Hvid-Hansen, Folmer	1920	1922	Tandlæge	Aarhus
Høftermand, Ernst	1928	1930	Snedker	Aarhus
*Iversen, Gerhard	1919	1926	Snedkermester	Aarhus
Jacobsen, Børge	1924	1925	Afgaaet ved Døden	
Jacobsen, Knud Malthé	1924	1928	Student	København
Jensen, Erik Bech	1927	1929	Assistent	Aarhus
Jensen, Aksel Holst	1926	1928	Kommis	Aarhus
Jensen, Carl Erik Weiss	1922	1927	Kontorassistent	København
Jensen, Gunnar	1919	1922	Forretningsbestyrer	Aarhus

Navn	Indm.	Udm.	Stilling	Opholdssted
*Jensen, Gunner	1919	1920		
*Jensen, Harry	1919	1920		
Jensen, Olaf	1923	1927	Kontorassistent	Aarhus
*Johansen, Hugo	1919	1926	Forretningsbestyrer	Aarhus
Johansen, Olaf Birch	1919	1927	Guldsmed	Aarhus
Jordhøj, Kaj	1924	1927		
Juelshøj, Børge	1924	1928	Kommis	København
Junge, Harry	1925	1928		
Jørgensen, Helmuth	1929	1931	Kommis	Aarhus
Jørgensen, Niels Børge	1923	1927	Maskinist	Aarhus
Jørgensen, Jens Christian	1924	1927	Tømrer	Aarhus
Jørgensen, Nis Albert	1920	1926	Landmand	Hammel
Kelstrup, Oluf Bertinus	1924	1926	Kommis	
Kierkegaard, Fritz	1925	1928	Tandlæge	Aalborg
Klemann, Thyge	1920	1926	Arkitekt	Aarhus
Knudsen, Jørgen	1919	1920	Sekretær	Aarhus
Knudsgaard, Aage	1929	1932	Kommis	Aarhus
Kolind, Aage	1920	1922	Dekorator	Hjørring
Kolind, Anker	1920	1922	Landmand	Jelling
Kolind, Viggo	1920	1922	Landmand	Grejsdalen
Kristensen, Bing	1920	1927	Kornetelev	Tønder
Kruse, Christian	1921	1927	Værkfører	Odense
Lauritzen, Anker	1921	1924	Kontorassistent	Aarhus
Lausen, Just Henrik	1920	1920	Boghandlermedhj.	Aarhus
Lawaetz, Kjeld	1920	1926	cand. theol.	Aarhus
Løft, Palle	1922	1926	Journalist	Roskilde
Lorange, Magnus	1925	1927	Korrespondent	København
Lorentzen, Poul	1924	1927		
*Mathiasen, Holger	1919	1923	Bankkasserer	Aarhus
Møller, Gunnar	1922	1932	Repræsentant	Aarhus
*Møller, Peter	1919	1920		
Møller, Svend	1928	1929	Massør	Aarhus
Nielsen, Ernst	1920	1923	Maskinarbejder	Aarhus
*Nielsen, Erik	1919	1920	Tapetserer	Esbjerg
Nielsen, Frederik	1925	1926	Elektriker	Aarhus
Nielsen, Poul Holger	1927	1927		
Ottesen, Finn	1925	1927	Afgaaet ved Døden	
*Petersen, Bent Djørup ..	1919	1920	Bankassistent	Aarhus
Petersen, Chr. Elvin	1926	1928	Kommis	Aarhus
Petersen, Niels Edgar Tonn	1927	1929		
Petersen, Orla	1929	1930	Kommis	Aarhus
*Poulsen, Frederik	1929	1930	Slagtermester	Aarhus
Rasmussen, Chr.	1922	1929	stud. mag.	København
*Rindal, Vagn	1919	1934	Afgaaet ved Døden	
Schmidt-Hansen, Hans ..	1927	1929	Kommis	
Schmidt-Hansen, Svend ..	1924	1927	Konstruktør	Viby
Schou, Poul Henning	1922	1930	Bankassistent	Aarhus
Sepstrup, Finn	1932	1934	Skoleelev	Aabyhøj
Sepstrup, Oscar	1932	1934	Kontorelev	Aabyhøj
Sidenius, Poul	1920		Elektriker	
Stitz, Harald	1926	1927	Stukkør	Aabyhøj
Strand, Knud Erik	1931	1933	Tømrerlærling	Vejlby
Strube, Søren	1928	1931	Gartner	
Søgaard, Chr.	1922	1922	stud. med.	København
Søgaard, Peter	1920	1922	Landmand	
Søndergaard, Kaj	1931	1932	Skoleelev	Fredericia
Søndergaard, Ove	1931	1932	Skoleelev	Fredericia
Sørensen, Erhardt	1920	1923		
Sørensen, Poul Erik	1927	1932	Bud	Aarhus
Sørensen, Olaf	1923	1927		
Termøhlen, Knud Aage ..	1930	1932	Skoleelev	Aarhus
Thomsen, Ejner	1929	1933	Skoleelev	Aarhus
Tranberg, Hans Jørgen ..	1919	1924	Gaardejer	Haslund
Weinreich, Folmer	1920	1924	Konditor	Aarhus
Winther, Erik	1928	1929	Dekorator	Aarhus
*Winther, Oluf	1919	1920	Repræsentant	Aarhus
Zacho-Kristensen, Arno ..	1921	1926		Fajstrup
*Zacho-Kristensen, Frank	1919	1924	Bager	New Zealand
Zacho-Kristensen, Per ..	1928	1931		Aarhus
Zacho-Kristensen, Poul ..	1928	1931	Mejerist	Aarhus

Aarhuus Stiftsbogtrykkerie A/S

*Den ældste og
den yngste*

ROVFUGLETROPPE
1919 - 19. September - 1944

25

Aarhus, i December 1944

ROVFUGLETROPPENS 25-Aars JUBILÆUM i September blev for alle Deltagerne en straalende Festdag. Morgengudstjenesten i den festligt smykkede Sct. Pauls Kirke — Marchturen og Paraden ved »Friheden« med den ejendommelige Stemning over Mødet mellem de forskellige Aargange — Festmiddagen paa Hotel »Royal« med 40 Deltagere — det officielle Gensyn i Tirsdagssalen paa KFUM med 65 Deltagere — og den store

Forældrefest om Aftenen — alt forenede sig i at gøre Dagen til et uforglemmeligt Minde, der altid vil fylde os med Undren og Tak.

Denne lille Tryksag med Billeder fra Jubilæet er tænkt som en Julehilsen fra Troppen til de »gamle Dreng«. Betragt den samtidig som en Tak for de Breve og Telegrammer vi modtog, og som en Kvittering for de mange Bidrag til Byggefonds-Indsamlingen. Ialt indkom der i Kontanter Kr. 490,50 foruden Tilsagn om gratis Flagstang, Smedearbejde, Arkitekt-Assistance etc.

Maatte Julens glade Budskab trods Tidens Mørke bringe os Fred i Hjerte og Sind, og maatte det nye Aar bringe vort Land og Folk den Frihed, vi længes saa inderligt efter.

Vær beredt!

Med stor Spejderhilsen

Kolbjørn Mathiasen & Kiril-Knutson
Boerge Poulsen *Karl Gudme*

Gamle og nye Rovfugle ved Paraden i „Friheden“

Deltagerne i Gensynet paa KFUM

Ja, vi er danske Spejdere

Rovfugletroppen

1. Frederiksbjerg Gruppe . Marselisborg Division

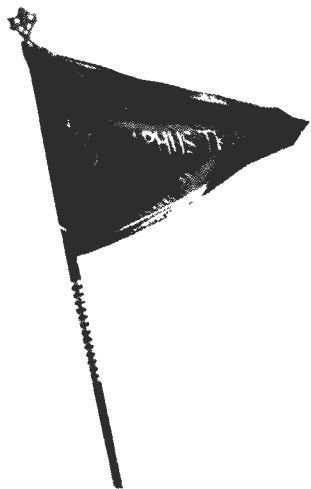

1919

19. september

1954

35 år

Århus, i november 1954

Rovfuglenes 35 års jubilæum i september blev for alle deltagerne en strålende festdag.

Morgengudstjenesten i Sct. Paulskirke – paraden på skovengen ved remisen – festmiddagen på hotel »Ansgar« med 50 deltagere – det officielle genseyn i »Raunsøstuen« på KFUM med 50 deltagere – og forældrefesten om aftenen – alt blev til den festdag, vi så længe med forventning havde set hen til.

Fra »Rovfugletroppen« og i særdeleshed førerstaben skal en særlig tak lyde til jer „gamle“ Rovfugle,

som mødte op. – I har givet os et skub fremefter, en opmuntring til med fornyet kraft at fortsætte vort førerarbejde. I har hermed givet til kende, at drengeårenes spejderliv for jer gav minder, som I ikke gerne ville være foruden.

Tak for støtte af lodseddelsalget og tak for breve og telegrammer, vi modtog.

Med stor spejderhilsen

»Rovfugletroppen«

